

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 8 март 2011 година

относно мярка за държавна помощ С 24/09 (ex N 446/08) — Държавна помощ за енергоемките предприятия съгласно Закона за екологичната електроенергия в Австрия

(нотифицирано под номер С(2011) 1363)

(само текстът на немски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2011/528/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби ⁽¹⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

(4) На 22 юли 2009 г. Комисията прие смесено решение: тя одобри мерките в полза на производителите на екологична електроенергия, която ги счете за съвместими с Насоките на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда (наричани по-долу „Насоките за околната среда“/„Насоките“) ⁽³⁾, но взе решение да открие официална процедура по разследване по отношение на механизма за освобождаване на енергоемки предприятия ⁽⁴⁾.

(5) С писмо от 23 юли 2009 г. Комисията уведоми Австрия за това решение и поиска от нея да предостави цялата информация, необходима за оценката на мярката.

(6) Комисията публикува решението си в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁵⁾ и прикани заинтересованите страни да представят мненията си.

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 27 юни 2008 г. Австрия изпрати предварително уведомление за изменения, които възнамерява да въведе в Закона за екологичната електроенергия (наричан по-долу „законът“), които Комисията счете за съвместими с вътрешния пазар през 2006 г. в тогавашното му състояние ⁽²⁾. На 4 септември 2008 г. Австрия изпрати уведомление за нова версия на Закона за екологичната електроенергия.

(2) С писмо от 28 октомври 2008 г. Комисията поиска допълнителна информация. След като беше изпратено напомняне, Австрия представи допълнителна информация с писмо от 22 декември 2008 г. След среща с представители на Австрия на 11 февруари 2009 г. Комисията поиска още информация с писмо от 19 февруари 2009 г. Австрия представи информацията с писмо от 17 март 2009 г. С писмо от 8 май 2009 г. Комисията поиска допълнителна информация, която Австрия предостави с писма от 9 и 19 юни 2009 г.

(3) На 9 юли 2008 г. Комисията получи жалба от Австрийската работническа камара (*Bundesarbeitskammer*) относно мярка в закона в полза на енергоемките предприятия.

(7) С писмо от 19 август 2009 г. Австрия поиска удължаване на крайния срок за отговор, което Комисията одобри с писмо от 9 септември 2009 г. Накрая Австрия представи мнението си на 8 октомври 2009 г.

(8) Междувременно с писмо от 7 октомври 2009 г. Австрийската работническа камара представи забележки по отношение на мярката в полза на енергоемките предприятия. Комисията поиска от Австрия да коментира тези забележки. Австрия представи своето мнение на 23 декември 2009 г. и предостави допълнителна информация на 23 април 2010 г.

(9) С писма от 21 юни 2010 г. и 19 юли 2010 г. Комисията поиска от Австрия допълнителна информация, която беше предоставена на 13 септември 2010 г. По искане на Австрия на 9 юли 2010 г. се проведе среща между Комисията и представители на Австрия.

(10) В писмо от 24 ноември 2010 г. Австрия изтъкна значението на Закона за екологичната електроенергия за страната и поиска до началото на декември 2010 г. да бъде взето решение по случая. Комисията отговори на това писмо на 7 декември 2010 г. Друга среща с представителите на Австрия се проведе на 9 декември 2010 г.

⁽¹⁾ ОВ С 217, 11.9.2009 г., стр. 12.

⁽²⁾ Решение на Комисията от 4 юли 2006 г. относно мерки за държавна помощ NN 162A/2003 и N 317A/2006 Подпомагане на производството на електроенергия от възобновяеми източници съгласно австрийския Закон за екологичната електроенергия (преференциални тарифи) (ОВ С 221, 14.9.2006, стр. 8).

⁽³⁾ ОВ С 82, 1.4.2008 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ Държавна помощ С 24/09 (ex N 446/08), С(2009) 3538 окончателен (ОВ С 217, 11.9.2009 г., стр. 12).

⁽⁵⁾ Виж бележка под линия на стр. 1.

- (11) С писмо от 30 декември 2010 г. Австрия припомни аргументите, които беше представила в защита на мярката в хода на производството, и поиска от Комисията да одобри механизма за освобождаване на енергоемките предприятия. Комисията отговори на това писмо на 25 януари 2011 г.

2. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

- (12) В решението си за откриване на процедурата от 22 юли 2009 г. Комисията одобри изменения закон, с изключение единствено на член 22в, в който се установява механизмът за освобождаване на енергоемките предприятия. Поради това описанието по-долу ще се ограничи до посочения механизъм.

2.1. Механизмът за освобождаване на енергоемките предприятия

- (13) В член 3 от закона се посочва, че Австрия възнамерява да предостави концесия на едно или повече предприятия, които да изпълняват функциите на център за сетълмент на екологична електроенергия (Ökostromabwicklungsstelle или „център за сетълмент“). По-специално концесионерите ще купуват екологична електроенергия от производители на фиксирана цена и ще я продават на електроразпределителните предприятия на фиксирана цена. Електроразпределителните предприятия са длъжни да купуват процент от общите си доставки от център за сетълмент: изискваният процент съответства на средния дял на екологичната електроенергия в общия електроенергиен микс в Австрия.

- (14) Понастоящем Австрия е предоставила единствена концесия за цялата страна на един център за сетълмент, Abwicklungsstelle für Ökostrom AG („ОеМАГ“). ОеМАГ е обикновено акционерно дружество, чиято дейност се урежда от частното, а не от публичното право, а одитът му се извършва от експерт-счетоводител. Контролът върху него се осъществява от австрийското федерално министерство на икономиката и труда и от E-Control GmbH, австрийския енергиен регулатор. Основните елементи на изпълнението на мярката в полза на енергоемките предприятия (като например условията за разпределяне на електроенергия за търговците на електроенергия, цената, която търговците заплащат, финансовото участие от страна на крайните потребители) са предварително определени от органите чрез закон или наредба. Всички спорове между участващите предприятия се решават в обикновени съдилища, а не чрез административни процедури.

- (15) ОеМАГ е акционерно дружество, собственост на оператори на електропреносни системи, банки и промишлени предприятия: Verbund-APG притежава дял от 24,4 %, а останалият дял е собственост на VKW Netz AG, TIWAG Netz AG, CISMO GmbH, Oesterreichische Kontrollbank AG, Investkredit Bank AG и Smart Technologies, като всяко от дружествата притежава по 12,6 %. Verbund-APG е дъщерно дружество на Verbund AG (Österreichische Elektrizitätswirtschafts-Aktiengesellschaft, Verbundgesellschaft) и е изцяло негова собственост; 51 % от Verbund AG са собственост на Република Австрия. VKW Netz AG е собственост на Illwerke AG, като 95,5 % от неговите акции са собственост на провинция

Форарлберг. TIWAG-Netz AG е собственост на TIWAG AG, което от своя страна е притежавано изцяло от провинция Тирол. CISMO GmbH е собственост на Oesterreichische Kontrollbank AG и на оператори на електропреносни системи и предприятия, които доставят електроенергия и газ. Oesterreichische Kontrollbank AG е собственост на австрийски банки. Голяма част от Investkredit Bank AG е собственост на Volksbanken. Smart Technologies е собственост на Siemens. Така публични акционери притежават 49,6 % от акциите на ОеМАГ, а частни акционери — 50,4 %. Комисията не разполага с данни, въз основа на които да се допусне, че публичните акционери могат да упражняват контрол или поне съвместен контрол над ОеМАГ.

- (16) С член 22в, параграф 1 от закона се установява механизъм, който предоставя на енергоемките предприятия право да поискат от своя доставчик на електроенергия да не ги снабдява с екологична електроенергия. За да отговорят на изискванията, енергоемките предприятия трябва да докажат, че изпълняват следните две условия:

- а) те трябва да отговорят на условията за възстановяване на суми съгласно Закона за намаление на енергийния данък ((Energieabgabevergütungsgesetz); и
- б) потребяваната от тях екологична електроенергия трябва да бъде най-малко 0,5 % от тяхната нетна производствена стойност.

Освобождаването се предоставя посредством заявление до енергийния регулатор, E-Control.

- (17) Ако освобождаването бъде предоставено, на електроразпределителните предприятия по законен ред се забранява да начисляват допълнителните разходи за екологична електроенергия на тези големи потребители на електроенергия.

- (18) В член 22в, параграф 5 от Закона се посочва, че договорите между електроразпределителните предприятия и големите потребители на електроенергия трябва да съдържат условието разпределителните предприятия да не доставят екологична електроенергия на клиента и да не му прехвърлят допълнителните разходи за екологична електроенергия. Всички договорни разпоредби за противното са недействителни ⁽⁶⁾.

- (19) Ако едно енергоемко предприятие е освободено от задължението за закупуване, то трябва да извърши компенсаторно плащане на ОеМАГ в размер на 0,5 % от своята нетна производствена стойност за предходната календарна година (член 22в, параграф 2 от закона).

⁽⁶⁾ Член 22в, параграф 5 от закона гласи: „Verträge zwischen Stromhändlern und Endverbrauchern haben für den Fall des Vorliegens eines Bescheids nach Abs. 1 zwingend vorzusehen, dass diesen Endverbrauchern ab dem Zeitpunkt der Entlastung der Quote der Stromhändler (§ 15 Abs. 1 Z 3 und Abs.1a) kein Ökostrom, der den Stromhändlern von der Ökostromabwicklungsstelle zugewiesen wird (§ 19 Abs. 1), geliefert wird und keine Überwälzung von Ökostromaufwendungen erfolgt. Entgegenstehende Vertragsbestimmungen sind nichtig.“

2.2. Резюме на решението за откриване на процедурата

- (20) В уведомлението Австрия представи твърдението, че механизмът за освобождаване следва да бъде оценен независимо от общата схема за помощ за производителите на екологична електроенергия, тъй като той засяга само „частните стопански отношения“ между енергоемките предприятия и електроразпределителните предприятия. Според Австрия освобождаването не представлява държавна помощ, но дори и да е държавна помощ, то тя със сигурност е съвместима с вътрешния пазар по аналогия с глава 4 от Насоките за околната среда.
- (21) По въпроса за наличието на държавна помощ в решението си за откриване на процедурата Комисията установи, че освобождаването от механизма за финансиране не може да се оценява отделно от самия механизъм за финансиране. Комисията изрази становище, че изключението или освобождаването е винаги неразделно свързано със съответното правило, следователно освобождаването е неразделна част от общата схема и поради това следва да бъде оценено съгласно законодателството за държавната помощ. Освен това законодателството позволява на електроразпределителните предприятия с голям дял на клиентите, за които е приложено освобождаване, да заявят освобождаване от преференциалната тарифа за закупуване; така схемата също може да причини преки загуби за OeMAG, с което се затвърждава заключението, че е налице държавна помощ⁽⁷⁾.
- (22) Комисията изрази съмнения по отношение на съвместимостта на механизма за освобождаване с правилата за държавна помощ. По тези причини Комисията реши да открие официална процедура за разследване на механизма.
- (23) В периода на изчакване на окончателното решение на Комисията Австрия предостави средствата, предвидени в механизма за освобождаване⁽⁸⁾ въз основа на разпоредбата от временната рамка, позволяваща през периода от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2010 г. да се предостави помощ в размер до 500 000 EUR⁽⁹⁾. Комисията одобри това действие като част от държавна помощ № N 47a/09 „Съвместима помощ в ограничен размер съгласно временната рамка“ („Österreichregelung Kleinbeihilfen“)⁽¹⁰⁾. Схемата може да се прилага по отношение на предприятия, които не са били в затруднено положение

⁽⁷⁾ Член 15, параграф 1а от закона гласи: 'Weisen Stromhändler der Ökostromabwicklungsstelle nach, dass sie Endverbraucher beliefern, die einen Bescheid nach § 22c Abs.1 erwirkt haben, so ist dieser Umstand von der Ökostromabwicklungsstelle bei der Festlegung der Quoten für die Stromhändler (§ 15 Abs. 1 Z 3) ohne Verzögerung zu berücksichtigen. Hinsichtlich dieser Strommengen, für die keine Zuweisung erfolgen darf, erhöht sich die Quote aller Stromhändler für die übrigen Stromlieferungen. Sofern eine Quotenanpassung aufgrund der geltenden Marktregeln nicht unmittelbar durchgeführt werden kann, ist die Ökostromabwicklungsstelle ermächtigt, den als Folge des Entfalls von Zuweisungsmöglichkeiten anfallenden Energieüberschuss im Sinn des § 15 Abs. 4 bestmöglich zu verwerten.'

⁽⁸⁾ Информация, предоставена от Австрия на 9 септември 2010 г., стр. 5, в отговор на искането на Комисията за информация от 19 юли 2010 г.

⁽⁹⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 5).

⁽¹⁰⁾ ОВ С 106, 8.5.2009 г., стр. 8.

към 1 юли 2008 г., във всички отрасли на икономиката, с изключение на рибарството и първичното производство на селскостопански продукти. От мярката са се възползвали над 2 000 предприятия.

3. ЗАБЕЛЕЖКИ, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ АВСТРИЯ

- (24) Както на етапите на предварителното уведомяване и на уведомяването Австрия продължава да поддържа становището, че мярката в полза на енергоемките предприятия не представлява държавна помощ, тъй като тя не е свързана с използването на държавни ресурси и не е избирателна.
- (25) Но дори ако механизмът за освобождаване представлява държавна помощ, Австрия счита, че тя със сигурност може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар по аналогия с глава 4 от Насоките за околната среда, с член 25 от Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 г. относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (Общ регламент за групово освобождаване)⁽¹¹⁾ и с член 17 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията⁽¹²⁾ (наричана по-долу „директивата за енергийното данъчно облагане“).

3.1. Държавни ресурси и отговорност на държавата

- (26) По отношение на държавните ресурси Австрия поддържа становището, че законът е аналогичен на германския Закон за енергията от възобновяеми източници (Erneuerbare-Energien-Gesetz), който според Австрия не е свързан с използването на държавни ресурси. Във връзка с това Австрия се позовава на решението на Съда по дело PreussenElektra⁽¹³⁾.
- (27) Според Австрия механизмите за освобождаване, установени с австрийския Закон за екологичната електроенергия и германския Закон за енергията от възобновяеми източници, имат следните общи характеристики:
- и в двете системи допълнителният разход, произтичащ от гарантираната преференциална тарифа за закупуване, се поема от електроразпределителните предприятия, които трябва за закупуват известно количество електроенергия от възобновяеми източници на фиксирана цена;
 - и при двете системи електроразпределителните предприятия имат правото да не купуват електроенергия от възобновяеми източници за своите клиенти, които са освободени от задължението да купуват електроенергия от възобновяеми източници;

⁽¹¹⁾ ОВ L 214, 9.8.2008 г., стр. 3.

⁽¹²⁾ ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

⁽¹³⁾ Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra, C-379/98, Recueil, стр. I-2099.

- в) и при двете системи задължението за закупуване на електроенергия от възобновяеми източници от производители е наложено на участници на пазара, които не извършват обществени услуги; тези участници на пазара имат законното право да прехвърлят допълнителните разходи на електроразпределителните предприятия, като задълженията за закупуване и цените се определят със закон;
- г) и при двете системи регулаторът потвърждава, че няма свръхкомпенсация на дадено предприятие, което има задължение за закупуване на електроенергия от възобновяеми източници от производители.
- (28) В параграфи 42—48 от решението за откриване на процедурата Комисията обяснява подробно защо и в какви аспекти оценяваната мярка е съпоставима с разглежданата от Съда мярка в дело *Essent* ⁽¹⁴⁾. Австрия оспорва тези констатации по следните причини:
- а) ОеМАГ не е организация, определена от държавата с цел да събира такса. Според Австрия операторите на мрежи в Германия изпълняват съвсем същата роля, каквато изпълнява ОеМАГ в Австрия;
- б) ОеМАГ е частно предприятие, а не организация, чиято дейност се урежда от публичното право като корпорациите, които бяха обсъдени в решенията по делата *Air France* ⁽¹⁵⁾ и *Salvat Père* ⁽¹⁶⁾. Държавата няма право да назначава членове на управителния или надзорния съвет, нито притежава правомощия за надзор или вето над решенията на ОеМАГ. Държавата няма правомощия да изземва функции на ОеМАГ;
- в) всички спорове, засягащи ОеМАГ, се разглеждат в обикновени съдилища;
- г) единственият публичен контрол, на който подлежи ОеМАГ, е последващ одит от страна на Австрийската сметна палата;
- д) държавният бюджет не покрива никакви загуби, понесени от ОеМАГ. Ролята на публичните органи е ограничена до определяне на цените за закупуването и продажбата на електроенергия от възобновяеми източници. Следователно за държавния бюджет не съществува тежест, подобна на представената в дела *Sloman Neptun* ⁽¹⁷⁾ и *Pearle* ⁽¹⁸⁾;
- е) E-Control не разполага с правомощия за предоставяне на освобождаване съгласно член 22в от закона;
- ж) общият размер на средствата, които електроразпределителните предприятия заплащат на ОеМАГ, не се засяга от механизма за освобождаване. Той променя единствено разпределението на общата сума между различните категории крайни потребители на електроенергия.

3.2. Избирателност

- (29) Австрия твърди, че освобождаването на енергоемките предприятия не представлява държавна помощ, тъй като то не става избирателно.
- (30) Енергоемките предприятия са освободени само частично от финансиране на помощта, предоставяна на производителите на екологична електроенергия. Те трябва да извършват компенсиращо плащане на 0,5 % от своята нетна производствена стойност директно на ОеМАГ и по този начин продължават да участват във финансирането на помощта за производителите на екологична електроенергия.
- (31) Цитирайки решението по дело *Adria-Wien Pipeline* ⁽¹⁹⁾, Австрия твърди, че *de jure* мярката не се ограничава до определени отрасли на икономиката, нито е избирателна *de facto*. Но дори ако съществува *prima facie* избирателност, във всеки случай тя е обоснована от гледна точка на логиката на системата.
- (32) *Избирателност de jure*: Законът за екологичната електроенергия не ограничава мярката до определени отрасли на икономиката или предприятия с определен размер, нито съдържа други избирателни критерии. В подкрепа на аргумента си Австрия твърди, че нищо в съдебната практика не показва, че условията на проверката за избирателност на държавната помощ са изпълнени само защото е определен праг на нетна производствена стойност. Освен това Австрия посочва, че мярката не се ограничава до отделни отрасли на икономиката или предприятия с определен размер, нито подлежи на други избирателни критерии: съгласно действащите временни условия мярката засяга 19 различни отрасли и приблизително 2 300 предприятия. Следователно *de jure* мярката не е избирателна.
- (33) *Избирателност de facto*: според Австрия големият брой засегнати от механизма за освобождаване отрасли и предприятия, както и фактът, че мярката не се ограничава до определени отрасли или предприятия с определен размер, или не е подчинена на други избирателни критерии, показват, че *de facto* мярката представлява обща мярка. Австрия твърди, че това становище се подкрепя и от решението по дело *Adria-Wien Pipeline*. В дело *Adria-Wien Pipeline* Съдът трябваше да разгледа частично възстановяване на енергиен данък, предоставено на предприятия, ако данъкът надвишава 0,35 % от тяхната нетна производствена стойност. Според Съда „*Националните терки, които предвиждат намаления на енергийни данъци върху природния газ и електроенергията, не представляват държавна помощ по смисъла на член 92 от Договора за ЕО [сега член 107 от ДФЕС] ... когато те се прилагат по отношение на всички предприятия на националната територия, независимо от тяхната дейност*“ ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁴⁾ Решение от 17 юли 2008 г. по дело *Essent/Aluminium*, C-206/06, Сборник, стр. I-5497.

⁽¹⁵⁾ Решение от 12 декември 1996 г. по дело *Air France/Комисия* T-358/94, Recueil, стр. II-2109.

⁽¹⁶⁾ Решение от 20 септември 2007 г. по дело *Salvat père & fils и др./Комисия*, T-136/2005, Сборник, стр. II-4063.

⁽¹⁷⁾ Решение от 17 март 1993 г. по съединени дела C-72/91 и C-73/91, Recueil, стр. I-887.

⁽¹⁸⁾ Решение от 15 юли 2004 г. по дело C-345/02, Recueil, стр. I-7139.

⁽¹⁹⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline GmbH*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365.

⁽²⁰⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline GmbH*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 16.

- (34) *Обосновка въз основа на логиката на системата:* по отношение на структурата на механизма за рефинансиране и освобождаване Австрия поддържа становището, че естеството на диференциацията на таксите е аналогично на това, което съществува при други системи за финансиране чрез данъци и такси. Диференциацията е съобразена с капацитета на предприятията да поемат допълнителни такси, тя отговаря на логиката на системата и следователно не представлява държавна помощ. Австрия счита, че тази позиция е възприета от Комисията при две предходни решения за държавна помощ⁽²¹⁾.
- (35) Освен това Австрия посочва, че механизмът за освобождаване не оказва неблагоприятно въздействие върху ползите за околната среда, предвидени от закона, тъй като размерът на наличната помощ за подпомагане на производството на екологична електроенергия не е намален. Намаляването на таксите за околната среда за някои предприятия е единственият начин за установяване на устойчив механизъм за финансиране на екологичната електроенергия, който е необходим за осигуряване на помощ за източниците на възобновяема енергия.

3.3. Съвместимост

- (36) По въпроса за съвместимостта Австрия твърди, че глава 4 от Насоките за околната среда може да се приложи по отношение на механизма за освобождаване по аналогия.
- (37) В глава 4 от Насоките (точки 151—159) се посочват изискванията за държавната помощ, предоставяна под формата на данъчни облекчения или освобождаване от данъци за околната среда. В нея са предвидени два вида оценки. Първо, ако помощта е под формата на данъчни облекчения или освобождаване от данък за околната среда, който е хармонизиран съгласно правото на Общността, мярката е съвместима, при условие че получателите заплащат поне минималното данъчно ниво на Общността, определено в директивата за енергийно данъчно облагане⁽²²⁾. Ако мярката предвижда облекчения или освобождаване от хармонизирани данъци за околната среда, които надвишават минималните данъчни нива, или облекчения или освобождаване от данъци за околната среда, които не са хармонизирани, държавите-членки трябва да представят подробна информация за необходимостта и пропорционалността на мярката.
- (38) Австрия предлага глава 4 от Насоките относно помощта под формата на данъчни облекчения или освобождавания от данъци за околната среда в случая да се прилага по аналогия. Според Австрия мярката може да бъде оценена по аналогия, по-специално с разпоредбите за хармонизирани данъци за околната среда. На това правно основание механизмът за освобождаване може да се
- счита за съвместим, при условие че въпросните предприятия заплащат минималното данъчно ниво, определено в директивата за енергийно данъчно облагане, т.е. 0,50 EUR за MWh, което те всъщност правят. Следователно допълнителното облекчение от системата на преференциалната тарифа под формата на частично освобождаване от участие в нейното финансиране може да се счита за съвместимо, тъй като вноската, която все пак трябва да бъде направена за финансиране на помощта за производството на екологична електроенергия, продължава да функционира като добавка към минималния данък върху електроенергията.
- (39) Австрия счита, че механизмът за освобождаване води поне непряко до по-високо равнище на защита на околната среда. Според нея механизмът за освобождаване е необходим, за да се осигури възможност за общо увеличаване на обема на плащанията за възобновяема електроенергия от страна на потребителите.
- (40) Австрия поддържа това твърдение, като сравнява формулировката от точка 152 от Насоките за околната среда и член 25 от общия регламент за групово освобождаване⁽²³⁾. След сравняване на формулировките от общия регламент за групово освобождаване в няколко езикови версии Австрия заключава, че член 25 от регламента има по-широко приложно поле от точка 152 от Насоките: за намаления на данъците за околната среда, посочени в точка 152 от Насоките, се изисква енергийните данъци да бъдат напълно хармонизирани, но от член 25 от регламента става ясно, че при намаления на данъците за околната среда — като например намаленията на данъка върху електроенергията съгласно директивата за енергийно данъчно облагане — се прилага освобождаване от задължението за уведомяване, ако са изпълнени условията на директивата за енергийно данъчно облагане. Всъщност механизмът за освобождаване на енергоемките предприятия възпроизвежда изискванията за данъчни облекчения съгласно директивата за енергийно данъчно облагане. Следователно логиката, оценките и подходът на директивата за енергийно данъчно облагане и разпоредбите, които се позовават на нея, като например член 25 от общия регламент за групово освобождаване, са приложими по отношение на предложения механизъм за освобождаване. Както механизмът за освобождаване, така и системата за прехвърляне на разходите върху потребителите на електроенергия отговарят на условията на директивата за енергийно данъчно облагане и поради това са обосновани от гледна точка на член 25 от общия регламент за групово освобождаване или са съвместими с вътрешния пазар по аналогия с посочения член⁽²⁴⁾.
- (41) По този въпрос Австрия се позовава на „Общия документ за преразглеждането на Насоките на Общността относно държавната помощ за защита на околната

⁽²¹⁾ N 271/2006, Дания, данъчно облекчение за доставка на излишъка на топлинна енергия (ОВ С 41, 24.2.2007 г., стр. 2); N 820/06, Германия, данъчно облекчение за някои енергоемки процеси (ОВ С 80, 13.4.2007 г., стр. 4).

⁽²²⁾ Директива 2003/96/ЕО.

⁽²³⁾ Регламент (ЕО) № 800/2008.

⁽²⁴⁾ Мнение на Австрия относно решението на Комисията за откриване на процедура от 22 юли 2009 г., представено на 9 септември 2010 г.

среда и на директивата за енергийно данъчно облагане“ от 7 юли 2006 г.⁽²⁵⁾ В общия документ се посочва ясно, че държавите-членки се нуждаят от гъвкавост, за да бъдат в състояние да определят разумни диференцирани условия. Част от естеството и логиката на данъците и таксите за околната среда е да има освобождаване или диференцирани ставки. Поради това държавите-членки смятаха, че Насоките за околната среда и общият регламент за групово освобождаване следва да се тълкуват в широки граници.

- (42) И накрая, Австрия представя подробна аргументация, за да докаже, че подобни системи съществуват в други държави-членки, като подчертава, че Законът за екологичната енергия в голяма степен е съпоставим с германския Закон за енергията от възобновяеми източници. Тъй като енергоемките предприятия в Австрия се конкурират с предприятия от други държави-членки (например Германия) и от държави извън ЕС, механизмът за освобождаване е важен, за да се гарантира, че те не са поставени в неблагоприятно положение при международната конкуренция.

4. КОМЕНТАРИ, ПОЛУЧЕНИ ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

- (43) Австрийската работническа камара представи коментари по отношение на откриването на официалната процедура по разследване. Според организацията, членовете на която наброяват 3,2 милиона, системата за финансиране съгласно Закона за екологичната електроенергия представлява държавна помощ. Тя не споделя становището на Австрия, че механизмът за освобождаване на енергоемките потребители е съвместим със законодателството за държавната помощ. Механизмът създава допълнителна тежест за малките и средните предприятия (МСП) и за домакинствата, които са задължени да заплащат допълнителните разходи за екологична енергия, въпреки че не са основните потребители. Това ще доведе до нарушаване на конкуренцията в ущърб на МСП.
- (44) Австрийската работническа камара се позова на решението на Комисията от 4 юли 2006 г., в което Комисията направи заключението, че преференциалните тарифи за изкупуване представляват държавна помощ⁽²⁶⁾. Тъй като оттогава правната рамка, уреждаща преференциалните тарифи за изкупуване, не е претърпяла изменения, според Камарата системата за подкрепа, предвидена от Закона за екологичната енергия от 2008 г., продължава да включва държавна помощ. Камарата не разбира как сега Австрия може да защитава позицията, различна от тази, която е изразила при уведомяването за предходната версия на закона.
- (45) Камарата не е съгласна с Австрия, че освобождаването на големите потребители от задължението за закупуване, както се предвижда от закона, следва да се разглежда по същия начин като ограничението върху енергийните

данъци. Недопустимо е, позовавайки се на предишно решение на Комисията, в което се одобрява ограничение върху енергийните данъци, сега Австрия да се стреми да получи също одобрение за механизма за освобождаване на големите потребители на електроенергия. Според Камарата аналогията не е законосъобразна.

- (46) Ограничението върху данъчното облагане на енергията е държавна помощ, предоставена чрез системата за данъчно облагане, която поне непряко е насочена към подобряване на защитата на околната среда, докато освобождаването на енергоемките предприятия от задължението за закупуване няма цел, свързана с околната среда, и не би могло да се разглежда от гледна точка на Насоките за околната среда.
- (47) Тъй като законът изрично предвижда освобождаването на големите потребители от задължението за закупуване, разпоредбата не може да се счита за облекчение или освобождаване от данъци за околната среда по смисъла на глава 4 от Насоките.
- (48) Освен това дори ако глава 4 може да се прилага по аналогия, механизмът за освобождаване няма да е съобразен с нея по изброените по-долу причини. Мярката не е ограничена за срок от 10 години. При настоящите пазарни условия ценовата еластичност е достатъчна, за да гарантира, че всяко увеличение на производствените разходи на засегнатите отрасли (като например за производство на хартия и стомана) може да бъде прехвърлено на потребителите; това означава, че механизмът за освобождаване не отговаря на условията от точка 158, буква в) от Насоките.
- (49) Освобождаването не е пропорционално, тъй като от големите потребители на електроенергия не се изисква да използват екологична електроенергия, поради което доближаването на цените на възобновяемата енергия към пазарното равнище ще се забави. Единствено МСП и домакинствата трябва да заплащат допълнителните разходи за производство на екологична електроенергия, въпреки че те потребяват съвсем малък обем електроенергия. Във връзка с това механизмът за освобождаване не отговаря и на условието от точка 159, буква а) от Насоките.
- (50) Не съществуват и споразумения като посочените в точка 159, буква в) от Насоките, с които самите големи потребители на електроенергия се ангажират да постигнат целите на закона. И накрая, механизмът за освобождаване на големите потребители не допринася за енергийната ефективност или безвредното за околната среда използване на енергията, а напротив той изключва тези потребители от всякакво участие в постигането на целите на целия ЕС по отношение на околната среда.
- (51) Следователно член 22 от Закона е оперативна мярка за помощ *suī generis*, която не създава ползи за околната среда и не попада в приложното поле на Насоките за околната среда. Тъй като помощта не е ограничена във

⁽²⁵⁾ Публикуван от Германия, Дания, Нидерландия, Финландия, Швеция и Австрия.

⁽²⁶⁾ Виж бележка под линия на стр. 2.

времето и не е планирано нейното намаляване във времето, и тъй като нарушава конкуренцията главно в ущърб на МСП, тя не следва да бъде разрешена.

5. ОЦЕНКА

- (52) Комисията разгледа мярката, за която е изпратено уведомление, от гледна точка на член 107 и сл. от ДФЕС и член 61 и сл. от Споразумението за ЕИП⁽²⁷⁾.
- (53) На първо място Комисията отбелязва, че законът, за който е изпратено уведомление, съдържа две отделни мерки, като и двете бяха разгледани съгласно законодателството за държавната помощ в решението на Комисията за откриване на процедурата от 22 юли 2009 г.⁽²⁸⁾ Законът предвижда помощ под формата на преференциална тарифа за закупуване в полза на производителите на екологична електроенергия. Той съдържа и разпореда, по силата на която енергоемките предприятия могат — при определени условия — да бъдат частично освободени от задължението да заплащат преференциалната тарифа. В решението си от 22 юли 2009 г. Комисията прие, че преференциалните тарифи за закупуване в полза на производителите на екологична електроенергия представляват държавна помощ, съвместима с вътрешния пазар, но изрази съмнения по отношение на това дали механизмът за освобождаване е съвместим с правилата за държавна помощ и във връзка с това откри официална процедура по разследване на този аспект от закона. С решението си от 22 юли 2009 г. Комисията одобри помощта за производителите на екологична електроенергия като съвместима държавна помощ, но не взе окончателно решение по въпроса дали освобождаването на енергоемки предприятия от задължението за закупуване представлява държавна помощ, а ако това е така, дали механизмът за освобождаване е съвместим с правилата за държавната помощ. Тези въпроси бяха разгледани при официалното разследване, в резултат на което беше взето настоящото решение. Както е обяснено по-долу обаче, констатацията в решението от 22 юли 2009 г., че средствата, платени чрез ОeMAG на производителите на екологична електроенергия, са държавни ресурси, е важна за определянето на наличието на държавни ресурси в механизма, който освобождава енергоемките предприятия от участие в тези средства.

5.1. Наличие на държавна помощ

- (54) Според член 107, параграф 1 от ДФЕС една мярка представлява държавна помощ, в случай че: първо, предоставя предимство на получателите; второ, е финансирана от държава-членка или посредством ресурси на държава-членка; трето, поставя определени предприятия или производството на някои стоки в по-благоприятно положение; четвърто, съдържа потенциал да засегне търговията между държавите-членки и да наруши или заплашва да наруши конкуренцията на вътрешния пазар.

⁽²⁷⁾ Извършената оценка се основава както на ДФЕС, така и на Споразумението за ЕИП. С цел да се постигне по-голяма простота обаче, тук ще се прави позоваване само на разпоредбите на ДФЕС.

⁽²⁸⁾ Решение на Комисията относно държавна помощ № С 24/09 (ex N 446/08) Австрийският закон за зелената електроенергия — потенциална помощ за големите потребители на електроенергия.

5.1.1. Предимство

- (55) Когато евентуалното предимство произтича от освобождаване или частично освобождаване от регулаторна такса, единственият въпрос, който трябва да се реши, е дали — при конкретна законова схема — мярката за държавна помощ е такава, че по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС да поставя в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки в сравнение с други предприятия, които се намират в правно и фактическо положение, съпоставимо от гледна точка на целта, преследвана от въпросната мярка⁽²⁹⁾.
- (56) В настоящия случай целта, преследвана от въпросната мярка, е да се увеличат приходите от потребители на електроенергия, с цел да се финансира производството на електроенергия от възобновяеми източници. Енергоемките предприятия са в същото правно и фактическо положение като всички други потребители на електроенергия, тъй като всички те потребяват и закупуват електроенергия от електроразпределителни предприятия, които от своя страна са задължени да закупуват известно количество електроенергия от възобновяеми източници на цена, фиксирана по закон („клинрингова цена“ (*Verrechnungspreis*)). В отсъствието на механизъм за освобождаване енергоемките предприятия ще трябва да заплащат на своите електроразпределителни предприятия допълнителните разходи за екологична електроенергия според сметките си за потребена електроенергия. Това е начинът, по който електроразпределителните предприятия прехвърлят допълнителните разходи, възникващи в резултат на задължението им да закупуват екологична електроенергия от центъра за сетълмент. Другите потребители на електроенергия, които са в същото правно и фактическо положение, тъй като всички закупуват електроенергия, не се ползват от тази възможност. Следователно механизмът за освобождаване поставя в по-благоприятно положение енергоемките предприятия в сравнение с всички други потребители на електроенергия.
- (57) Въз основа на освобождаването, предоставено от E-Control, енергоемките предприятия имат правото да поискат да не им се доставя екологична електроенергия, а на електроразпределителните предприятия се забранява по закон да прехвърлят на освободените предприятия каквито и да е разходи, които възникват в резултат на задължението им да закупуват екологична електроенергия от центъра за сетълмент. Вместо това енергоемките предприятия заплащат на центъра за сетълмент равностойността на 0,5 % от своята нетна производствена стойност.
- (58) Следователно в резултат на механизма за освобождаване участието на енергоемките отрасли в приходите на центъра се ограничава до определено ниво. По този начин те по закон са частично освободени от такса, която биха заплащали при нормални пазарни условия. Следователно механизмът за освобождаване предоставя предимство на предприятията, които отговарят на условията за него.

⁽²⁹⁾ Решение на Съда от 17 юли 1999 г. по дело Комисия/Белгия, С-75/97, Recueil, стр. I-3671, точки 28—31; Решение от 8 ноември 2001 г. по дело Adria-Wien Pipeline и други/ Finanzlandesdirektion Kärnten, С-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 41.

(59) Според Австрия облекчението може да достигне общо 44 милиона евро на година ⁽³⁰⁾. Следователно мярката представлява предимство за енергоемките предприятия.

5.1.2. Държавни ресурси и отговорност на държавата

Установена съдебна практика е дадено предимство да се определя като държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 от ДФЕС единствено ако то е предоставено пряко или непряко чрез държавни ресурси и използването на ресурсите може да се припише на държавата ⁽³¹⁾.

(60) Във връзка с това Австрия представя аргумент с два аспекта. Първо, средствата, които се контролират от ОеМАГ, не представляват държавни ресурси. Второ, дори ако средствата, които се контролират от ОеМАГ, са държавни ресурси, намалението в приходите на ОеМАГ в резултат на механизма за освобождаване не води до намаление на държавни ресурси, тъй като няма участие на държавата под нивото на ОеМАГ (т.е. на нивото на големите потребители на електроенергия и ектроразпределителните предприятия).

(61) Комисията отбелязва, че механизмът за освобождаване на енергоемките предприятия намалява приходите на центъра за сетълмент — ОеМАГ — тъй като електроразпределителните предприятия не са задължени да закупуват екологична електроенергия за енергоемките предприятия, които са получили правото на освобождаване, а преките плащания, извършвани от енергоемките предприятия към ОеМАГ, са по-ниски от това, което ОеМАГ би получило, ако енергоемките предприятия не бяха освободени.

(62) Във връзка с това Комисията трябва да установи дали ресурсите, които въз основа на Закона за екологичната електроенергия се контролират от центъра за сетълмент, т.е. от ОеМАГ, са държавни ресурси. Ако това е така, оценяваната мярка води до намаляване на приходите на държавата и следователно е финансирана чрез държавни ресурси.

(63) В дело Essent ⁽³²⁾ държавата налага SEP — предприятие, което е собственост на няколко нидерландски дружества за производство на електроенергия — задължението за обществената услуга за събиране на приходите от допълнителна такса, наложена на ползвателите на електропреносната мрежа. Законът позволява на SEP да използва приходите от допълнителната такса единствено за посочената в закона цел, т.е. за компенсиране на трудно възстановимите разходи, които предприятията за производство на електроенергия правят във връзка с либерализацията на пазара на електроенергия.

(64) Съдът установи, че допълнителната такса, събирана от SEP, представлява държавен ресурс, тъй като са били изпълнени следните условия:

а) допълнителната такса е такса, наложена на частни дружества по силата на законодателен акт на публичен орган (точки 47—66 от решението);

б) държавата е възложила на SEP задачата да извършва икономическа услуга от общ интерес, а именно задачата да събира таксата (точка 68);

в) SEP не е имало правото да използва постъпленията от таксата за цели, различни от предвидените в закона, и то е било подложено на строг контрол при изпълнението на своята задача (точка 69).

(65) В решението е посочено ясно, че въпросната мярка се различава от разглежданата в дело PreussenElektra, тъй като в него „предприятията не са упълномощени от държавата да управляват държавни ресурси, а са обвързани от задължение за изкупуване със свои собствени финансови средства“ ⁽³³⁾. В решението си за откриване на процедурата от 22 юли 2009 г. Комисията отбелязва, че дружеството ОеМАГ е създадено и лицензирано от австрийската държава и в документите за неговото учредяване му е възложена задачата да управлява ресурсите, необходими за подпомагане на екологичната електроенергия. Комисията стигна до заключението, че фактът, че ОеМАГ е частно дружество, не е достатъчен, за да се докаже, че мярката не включва държавна помощ. По-специално, мярката, за която е изпратено уведомление, не е съпоставима със схемата по дело PreussenElektra. Дело PreussenElektra засяга отношенията между частни дружества без участието на посредническа организация, докато Законът за екологичната електроенергия в Австрия възлага на ОеМАГ задачата да събира и разпределя средствата, предназначени за производството на екологична електроенергия.

(66) Също така Съдът разграничи делото Essent от делата Pearle и PreussenElektra: в дело Pearle средствата, събирани от професионална организация, не са използвани за политика, определена от публичните органи, а за частна рекламна кампания, докато в дело PreussenElektra частни електроразпределителни предприятия, които са задължени да закупуват електроенергия от възобновяеми източници на фиксирана цена, са използвали собствени ресурси, а не постъпления от такса, която са събирали от името на държавата (точки 72—74).

(67) Следователно в настоящия случай Комисията трябва да оцени дали дружеството ОеМАГ е определено от държавата да събира и управлява такса, както е при SEP, или то използва собствени средства, както предприятията от дело PreussenElektra ⁽³⁴⁾.

(68) **Наличие на такса:** Комисията трябва да установи първо дали средствата, събирани от ОеМАГ, представляват такса. В членове 10 и 19 от Закона за екологичната

⁽³⁰⁾ Данни, представени от Австрия на 9 септември 2010 г. в отговор на искането на Комисията за информация от 19 юли 2010 г.

⁽³¹⁾ Решение от 16 май 2002 г. по дело Комисия/ Франция („Stardust Marine“), C-482/99, Recueil, стр. I-4397, точка 24.

⁽³²⁾ Виж бележка под линия на стр. 14.

⁽³³⁾ Решение от 17 юли 2008 г. по дело Essent/Aluminium, C-206/06, Сборник, стр. I-5497, точка 74.

⁽³⁴⁾ Във връзка с това вж. също Essent, точка 74.

електроенергия се изисква електроразпределителните предприятия да закупуват определено количество електроенергия от възобновяеми източници на цена, която е по-висока от пазарната цена, наричана „клирингова цена“ (Verrechnungspreis). В член 22б от закона се посочва, че нивото на клиринговата цена следва ежегодно да се определя със заповед на федералния министър на икономиката и труда, след което се определят актуализирани стойности. Разликата между пазарната цена на електроенергията и клиринговата цена, която се определя чрез законодателен акт на публичен орган, представлява такса върху електроенергията. В настоящия случай таксата не се заплаща на други участници на пазара, които извършват обичайна търговска дейност, както в дело PreussenElektra, поради което Съдът стигна до заключението, че няма участие на държавни ресурси. В случая плащанията се извършват на организация, която има специалната задача да събира и разпределя тези средства единствено за цели от обществен интерес.

- (69) **Определяне на частна организация, която да събира и управлява таксата:** в закона се предвижда таксата да се събира не от държавата, а от юридическо лице, на което е предоставена концесия да действа като център за сетълмент. Концесия за функциониране като център за сетълмент за цяла Австрия понастоящем притежава ОеМАГ. Чрез концесията ОеМАГ поема задължението за обществена услуга за събиране на такса под формата на клирингова цена от всички електроразпределителни предприятия.
- (70) Електроразпределителните предприятия по принцип имат правото да прехвърлят тази такса върху потребителите на електроенергия и от икономическа гледна точка може да се приеме, че обикновено те ще постъпят така. Законът обаче им забранява да прехвърлят таксата върху енергоемките предприятия, които съгласно член 22в от Закона са освободени от задължението да закупуват електроенергия от възобновяеми източници.
- (71) Комисията заключава, че държавата е възложила на ОеМАГ изпълнението на икономическа услуга от обществен интерес, а именно събиране и управление на таксата.
- (72) **Контрол над средствата и използване за цел, определена по закон:** в член 23 от закона от ОеМАГ се изисква да съхранява приходите от клиринговата цена в определена за целта банкова сметка. Средствата, събрани в тази банкова сметка, могат да бъдат използвани единствено с цел закупуване на електроенергия от възобновяеми източници. ОеМАГ трябва да предоставя достъп по всяко време до всички документи, свързани със сметката, на федералното министерство на икономиката и труда или на Сметната палата на Австрия. Независимо от структурата на собствеността на ОеМАГ, член 15 от закона се изисква също Сметната палата да извършва ex post одити на ОеМАГ.

- (73) Комисията заключава, че ОеМАГ трябва да използва средствата за цел, определена по закон, а държавата да упражнява строг контрол върху тяхното използване.
- (74) В съответствие с делата Essent и Steinike Комисията заключава, че средствата, които се събират и управляват от ОеМАГ, представляват държавни ресурси.
- (75) Австрия представи редица аргументи в подкрепа на становището си, че положението на ОеМАГ е съпоставимо с това от дело PreussenElektra, а не с това от дело Essent. В следващите съображения ще бъде доказано, че след внимателен преглед тези аргументи се оказват неиздържани.
- (76) На първо място Комисията отбелязва, че Австрия сравнява Закона за екологичната електроенергия с германския Закон за енергията от възобновяеми източници в предишния и в настоящия му вид, като цитира решението на Съда по дело PreussenElektra⁽³⁵⁾. Но това сравнение няма връзка с разглеждания тук въпрос. В настоящото решение Комисията разглежда само предложената мярка и няма за цел да оцени германското или което и да е друго подобно законодателство: всяко дело трябва да се разглежда според собствените му особености. Все пак предвид на представените аргументи следва да се отбележи, че австрийското законодателство значително се различава от германския закон, който беше разглеждан в дело PreussenElektra. В дело PreussenElektra Съдът приема, че само предимствата, предоставени пряко от държавата или от частна организация, определена или създадена от държавата, могат да включват използването на държавни ресурси. Също така Съдът констатира, че задължението за закупуване, наложено на частни електроразпределителни предприятия, не включва пряко или непряко прехвърляне на държавни ресурси. Следователно настоящата схема, за която е изпратено уведомление, не е идентична със схемата, разглеждана в дело PreussenElektra. Както отбеляза в решението си за откриване на процедурата от 22 юли 2009 г., Комисията поддържа позицията, че австрийската схема включва използването на ресурси, които могат да бъдат приписани на държавата. Австрийската схема се различава от германската, по-специално по това, че предвижда посредническа организация като ОеМАГ, която да бъде определена от държавата, а държавата да наблюдава и проверява събирането и разпределението на средствата, управлявани от тази организация. Също така Комисията установява, че австрийската схема може да позволи преки плащания от държавата на ОеМАГ.

⁽³⁵⁾ Решение от 13 март 2001 г. по дело PreussenElektra, C-379/98, Recueil, стр. I-2099. Съдът трябваше да разгледа системата за преференциални тарифи в Германия от 1998 г.; той установи, че схемата не включва държавна помощ. Германският закон урежда пряко отношенията между производителите на екологична електроенергия и електроразпределителните предприятия, като изисква от частните електроразпределителни предприятия да закупуват електроенергия, произведена от възобновяеми източници в техния район на доставки, на минимална цена, известна като „преференциална тарифа за изкупуване“ (Einspeisetarif). След това електроразпределителните предприятия са имали правото да решат как да възстановяват допълнителния разход за екологична електроенергия от потребителите. За да се гарантира, че закупуването на екологична електроенергия се разпределя справедливо, електроразпределителните предприятия е трябвало да се компенсират взаимно за закупените обеми електроенергия. Така са получавали по-голям или по-малък обем купувана екологична електроенергия в зависимост от пазарния си дял.

- (77) По отношение на действащия в Германия Закон за енергията от възобновяеми източници следва да се отбележи, че посочената мярка не е предмет на настоящото решение; Комисията все още не я е оценила и следователно не може да разгледа задълбочено предполагаемата аналогия между австрийския Закон за екологичната електроенергия и германския Закон за енергията от възобновяеми източници.
- (78) Освен това Австрия твърди, че ОеМАГ е частно предприятие, а не организация, чиято дейност се урежда съгласно публичното право както корпорациите, които бяха обсъдени в решението по дела Air France и Salvat Pègre. Австрийските органи могат да упражняват контрол над ОеМАГ единствено чрез ex post проверка на неговите сметки и чрез оттегляне на концесията си.
- (79) Във връзка с това Комисията отбелязва, че от решението по дело Essent става ясно, че когато държавата определя организация, която да събира и управлява приходите от дадена такса, не е необходимо да се прави разграничение дали организацията е публична или частна. В констатациите си Съдът по никакъв начин не отбелязва дали SEP е публична или частна собственост; следователно този факт не е имал значение за неговото решение. Това съответства на точка 106 от заключенията на генералния адвокат Mengozzi по дело Essent, както и на решението на Съда по дело Steinike⁽³⁶⁾.
- (80) Следователно фактът, че ОеМАГ е частно дружество, не изключва наличието на държавни ресурси. Определящият въпрос е дали то е било посочено от държавата да събира такса и да я управлява.
- (81) Австрия твърди още, че държавният бюджет не покрива загуби, които ОеМАГ може да реализира, и че ролята на публичните органи е ограничена до определяне на цените за изкупуване и продажба на електроенергия от възобновяеми източници; следователно за държавния бюджет не съществува тежест като доказаната в дело Sloman Neptun и дело Pearle.
- (82) Комисията отбелязва, че в дело Essent е доказано, че средствата, с които разполага частно дружество, което е било посочено от държавата да събира и управлява такса, представляват държавен ресурс. Съответно едно намаление на нивото на таксата, заплащана от определени предприятия, които са задължени да я заплащат, представлява тежест за държавата.
- (83) По отношение на аргумента на Австрия, че E-Control не разполага с правомощия да освобождава енергоемките предприятия от задължението за закупуване, Комисията
- посочва, че — както генералният адвокат Mengozzi обяснява в точка 109 от становището си по дело Essent — фактът, че организацията, определена да събира и управлява таксата, не разполага с правомощия, няма отношение към въпроса дали тези средства представляват държавни ресурси.
- (84) Последният аргумент на Австрия е, че общият размер на средствата, които електроразпределителните предприятия заплащат на ОеМАГ, не се повлиява от механизма за освобождаване, който променя единствено разпределението на общата сума между различните категории крайни потребители на електроенергия; Комисията отбелязва, че фактът, че загубата на приходи за държавата може да се компенсира с увеличаване на държавните приходи от други източници, няма отношение към въпроса дали се използват държавни ресурси. Определящо е това, че дадено предприятие се ползва с предимство и че това предимство намалява приходите от такова предприятие за държавата. Очевидно е, че в крайна сметка държавата ще трябва да намери други източници на приходи, за да компенсира недостига.
- (85) Комисията стига до заключението, че фактите от дадения случай съответстват на фактите, разгледани в делата Essent и Steinike: всички изисквания за наличие на държавни ресурси, установени в Essent и Steinike, са удовлетворени. Следователно оценяваната мярка е финансирана чрез държавни ресурси.
- (86) Използването на средствата, които се контролират от ОеМАГ, е регламентирано по закон, а именно със Закона за екологичната електроенергия. Следователно за използването на средствата отговаря държавата.

З а к л ю ч е н и е

- (87) Следователно механизмът за освобождаване води до загуба на държавни ресурси и за него отговаря държавата.

5.1.3. Избирателност на мярката

- (88) Комисията посочва, че дори ако на теория изглежда, че мярката е неутрална по отношение на предприятията и на икономическите отрасли, тя все пак може да бъде избирателна на практика.
- (89) Австрия привежда доводи, че механизмът за освобождаване не представлява държавна помощ, тъй като той не е избирателен, а е обща мярка, достъпна за всички предприятия и отрасли. Първо, Австрия твърди, че прагът от 0,5 % в схемата, за която е изпратено уведомление, не налага ограничения по отношение на конкретни отрасли, размер на предприятието или други избирателни критерии⁽³⁷⁾. Второ, Австрия е установила, че мярката всъщност засяга 2 300 предприятия от 19 различни отрасли; според нея това показва, че мярката действително е достъпна за всички предприятия и отрасли на икономиката.

⁽³⁶⁾ Решение от 22 март по дело Steinike & Weinlig/Германия, 78/76, Recueil, стр. 595, точка 21: „Забраната, съдържаща се в член 92, параграф 1, обхваща всички помощи, предоставени от държавна-членка или чрез държавни ресурси, без да е необходимо да се прави разграничение дали помощта е предоставена пряко от държавата или чрез публични или частни организации, създадени или определени от държавата да управляват помощта. При прилагането на член 92 трябва да се обърне внимание предимно на въздействието на помощта върху предприятията или производителите, които са се възползвали, а не на статута на институциите, на които е възложено разпределянето и управлението на помощта“.

⁽³⁷⁾ Австрия предостави тези данни въз основа на опита с прилагането на адаптиран вариант на схемата, с интензитет на мярката под праговете, за което е изпратено уведомление.

Прагът от 0,5 %

- (90) Една мярка е избирателна, ако поставя в по-благоприятно положение само определени предприятия или производството на някои стоки. Тя не е избирателна, ако се прилага за всички предприятия на националната територия, независимо от тяхната дейност.
- (91) Комисията счита, че само фактът, че прагът е 0,5 %, не е достатъчен, за да може да се определи като обща мярка схемата, за която е уведомена. Напротив, Комисията счита, че в резултат на този праг не всички предприятия на националната територия могат да се възползват от мярката, за която е изпратено уведомление.
- (92) Австрия твърди, че мярката, за която е изпратила уведомление, е предназначена за предприятия, чиито разходи се увеличават с над 0,5 % от тяхната нетна производствена стойност в резултат на участието им в помощта за екологичната електроенергия. Комисията отбелязва, че тези условия са много сходни с изискванията от определението за „енергоемо предприятие“ в член 17, параграф 1, буква а) от директивата за енергийно данъчно облагане⁽³⁸⁾. Австрия твърди, че прагът от 0,5 %, не е достатъчен, за да може мярката, за която е изпратила уведомление, да се определи като избирателна. Според Австрия това заключение се подкрепя от решението на Съда по дело *Adria-Wien Pipeline*. В посоченото решение Съдът трябваше да разгледа частично възстановяване на енергиен данък, предоставено на дружества, ако данъкът надвиши 0,35 % от тяхната нетна производствена стойност. Според Съда „Националните мерки, които предвиждат намаления на енергийни данъци върху природния газ и електроенергията, не представляват държавна помощ по смисъла на член 92 от Договора за ЕО [сега член 107 от ДФЕС] ... когато те се прилагат по отношение на всички предприятия на националната територия, независимо от тяхната дейност“⁽³⁹⁾.
- (93) Комисията обаче счита, че това решение не противоречи на констатацията за избирателност по отношение на прага от 0,5 % в настоящия случай. Решението е преюдициално заключение, издадено в отговор на запитване от страна на австрийско съдилище, което е изразило загриженост за съществуващата схема за намаления на енергийните данъци. Австрийският съд зададе два въпроса. Първо,

той попита дали фактът, че при действащата схема намалението на данъка е предоставено само на предприятия, участващи в производството на стоки, означава, че намалението е избирателно. Второ, той зададе хипотетичния въпрос как Съдът ще оцени намаление на данък, което не е ограничено до предприятия, участващи предимно в производството на стоки, а се прилага за всички предприятия, независимо от тяхната дейност.

- (94) По първия въпрос Съдът установи, че ограничаването на намалението на данъка до производители прави мярката избирателна. С оглед на хипотетичния характер на втория въпрос, т.е. как би оценил намаление на данък, достъпно за всички отрасли на икономиката, Съдът предостави съвсем общ отговор. Той посочи, че дадена мярка е избирателна, ако е поставила в по-благоприятно положение определени предприятия или производството на някои стоки, и не е избирателна, ако от нея са се възползвали всички предприятия на националната територия, без да се прави разграничение⁽⁴⁰⁾. Съдът заключи, че националните мерки не представляват държавна помощ, „ако се прилагат по отношение на всички предприятия на националната територия, независимо от тяхната дейност“⁽⁴¹⁾. Съдът не определи дали мярката, за която се прилага праг от 0,35 %, следва да се счита за приложима за всички предприятия. Това беше посочено от генералния адвокат Jacobs в становището му в следващо дело в Съда: „въздействието на прага от 0,35 % не беше разглеждано от Съда в дело *Adria-Wien*“⁽⁴²⁾. Съдът не счете за необходимо да определи дали механизмът за освобождаване като такъв (т.е. без ограничението за предприятия, занимаващи се предимно с производството на стоки) е бил избирателен *de facto*. С това Съдът не изключи възможността прагът от 0,35 % да може да се счита за избирателен, ако на практика въздействието му се състои в това, че мярката не е достъпна за всички предприятия на националната територия.
- (95) Всъщност становището на Комисията е, че Съдът е показал, че подобен праг може да бъде избирателен, дори ако мярката е била достъпна за редица различни отрасли. В отговора си на втория въпрос Съдът поспециално посочи, че „нито големият брой на допускаемите предприятия, нито разнообразието и размерът на отраслите, чиито представители са тези предприятия, представляват достатъчни основания да се направи заключението, че инициатива на държавата представлява обща мярка на икономическата политика“⁽⁴³⁾. Съгласно съдебната практика много мерки, които не са свързани с определен отрасъл, могат да се считат за избирателни, ако *de facto* не са достъпни за всички предприятия на

⁽³⁸⁾ В член 17, параграф 1, буква а) от директивата за енергийно данъчно облагане се посочва, че „Енергоемка стопанска дейност“ означава дейността на стопанска единица, посочена в член 11, при която или закупените енергийни продукти и електроенергия възлизат на най-малко 3 % от производствената стойност, или дължимият национален енергиен данък представлява най-малко 0,5 % от добавената стойност.“

⁽³⁹⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 36.

⁽⁴⁰⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline* и други/*Finanzlandesdirektion Kärnten*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точки 34—35.

⁽⁴¹⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline GmbH*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 36.

⁽⁴²⁾ Заключение от 29 ноември 2005 г. на генералния адвокат Jacobs по дело *Transalpine Ölleitung*, C-368/04, точка 72.

⁽⁴³⁾ Решение от 8 ноември 2001 г. по дело *Adria-Wien Pipeline GmbH*, C-143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 48.

- националната територия⁽⁴⁴⁾. Следователно дори мерки, които са достъпни за всички отрасли, могат да се считат за избирателни въз основа на това, че de facto те не са достъпни за всички предприятия на съответната територия.
- (96) Това становище е представено и в решение на Комисията относно намалението на енергийния данък в Австрия⁽⁴⁵⁾. Вследствие на решението на Съда, което вече беше обсъдено, Австрия разшири мярката и по отношение на предприятията от всички отрасли. В оценката си на изменената схема обаче Комисията констатира, че мярката все пак е избирателна, тъй като дори ако официално намалението е достъпно за всички предприятия, на практика единствените предприятия, които биха се възползвали, ще бъдат тези, които имат високо потребление на електроенергия спрямо нетната си производствена стойност⁽⁴⁶⁾. Комисията стигна до заключението, че намалението на данъка представлява неправомерна (т.е. за него не е изпратено уведомление) държавна помощ и тя е несъвместима с вътрешния пазар⁽⁴⁷⁾.
- (97) Вследствие на решението на Комисията по-късно австрийски административен съд отправи преюдициално запитване към Съда⁽⁴⁸⁾. Въпросите, зададени от австрийския съд, бяха свързани с обхвата на въздействието на неправомерния характер на намалението на данъка, но Съдът отново не разгледа въпроса за избирателността. Въпросът обаче беше обсъден от генералния адвокат. В становището си генералният адвокат отбеляза, че „*както посочва Комисията, да се предоставят намаления само на предприятията за услуги (освен на предприятията в областта на производството), които не превишават прага от 0,35 %, ще означава просто да се разшири кръгът на получателите на помощта. Въздействието на помощта като такава обаче няма да отпадне, тъй като отново ще има критерий за избирателност*“⁽⁴⁹⁾. Също така според него „*съображенията на Комисията в решението ѝ от 2004 г. са убедителни по отношение на избирателния характер на прага от 0,35 % при изменената схема*“⁽⁵⁰⁾.
- (44) Първоинстанционният съд трябваше да разгледа схема за помощ в страната на баските под формата на данъчно кредитиране за инвестиции, надвишаващи 2 500 милиона ESP: той определи, че помощта е de facto избирателна, тъй като данъчното облекчение се предлага само на предприятия със значителни финансови ресурси (Решение от 30 януари 2002 г. по съединени дела Diputación Foral de Álava и други /Комисия, T92/00 и T103/00, Recueil, стр. ECR II-1385, точка 39 (Съдът отхвърли жалба срещу това решение с Решение от 11 ноември 2004 г. по съединени дела Ramondín SA и други /Комисия, C-186/02 P и C-188/02 P, Recueil, стр. I-10653, точка 60 и сл.). В друго дело Съдът установи, че схемата за помощ за закупуването на лекотоварни превозни е de facto избирателна, по-специално защото изключва големите предприятия (Решение от 13 февруари 2003 г. по дело Испания/Комисия, C-409/00, Recueil, стр. I-1487, точка 50).
- (45) Решение 2005/565/ЕО на Комисията от 9 март 2004 г. относно схема за помощ, приведена в действие от Австрия за възстановяване на енергийни данъци върху природния газ и електроенергията през 2002 и 2003 г., съображения 47—49 (ОВ L 190, 22.7.2005 г., стр. 13).
- (46) Решение 2005/565/ЕО, съображение 46.
- (47) Решение 2005/565/ЕО, съображения 68—70.
- (48) Решение от 27 март 2007 г. по дело Transalpine Ölleitung, C-368/04, Recueil, стр. I-9957.
- (49) Заключение от 29 ноември 2005 г. на генералния адвокат Jacobs по дело Transalpine Ölleitung, C-368/04, точка 73.
- (50) Заключение от 29 ноември 2005 г. на генералния адвокат Jacobs по дело Transalpine Ölleitung, C-368/04, точка 72.
- (98) Комисията стига до заключението, че в настоящия случай разглежданият праг от 0,5 % е критерий за подбор, който ограничава ползата от мярката, за която е изпратено уведомление, до енергоемките предприятия, като изключва предприятията, които не са енергоемки. Независимо от броя на отраслите, които отговарят на изискванията, прагът означава, че не всички предприятия на националната територия могат да се възползват от мярката, за която е изпратено уведомление. Следователно прагът прави мярката, за която е изпратено уведомление, избирателна.
- (99) Комисията отбелязва още, че за да отговарят на условията на оценявания тук механизъм за освобождаване, предприятията трябва да отговарят на условията за намаление на енергийния данък съгласно австрийския Закон за намаление на енергийните данъци, който беше предмет на решението на Комисията относно намалението на енергийния данък. Следователно по отношение на настоящия случай съображенията на Комисията се прилагат *mutatis mutandis*.
- Съсредоточаване върху производството на стоки
- (100) По отношение на втория аргумент на Австрия Комисията счита, че мярката, за която е изпратено уведомление, е избирателна и поради това, че на практика тя е насочена предимно към ограничен брой предприятия, които се занимават с производство на определени енергоемки стоки. Съгласно съдебната практика на Съда дадена мярка трябва да се оценява не от гледна точка на нейните основания или цели, а във връзка с нейното въздействие⁽⁵¹⁾. Това означава, че дори ако една мярка е официално достъпна за всички отрасли и предприятия, тя все пак може да се счита за избирателна, ако на практика не е достъпна за всички предприятия на националната територия. Според Съда „*нито големият брой на предприятията, които могат да се възползват, нито разнообразието и значението на отраслите, чиито представители са тези предприятия, обосновават заключението, че [дадена] схема представлява обща мярка на икономическата политика*“⁽⁵²⁾.
- (101) При разследването си Комисията установи, че схемата, за която е изпратено уведомление, е насочена предимно към много малък брой предприятия, като повечето от тях се занимават с производството на стоки. На 9 септември 2010 г. Австрия представи данни, които са събрани въз основа на схемата във вида, в който се прилага понастоящем, т.е. с интензитет на помощта под праговете, за които е изпратено уведомление. Според информацията от приблизително 300 000 предприятия в Австрия броят на тези, които са подали заявления за използване на мярката, е бил само около 2 000 или под 1 % от всички австрийски предприятия. По време на прилагането на схемата приблизително 66 % от предимствата са в полза
- (51) Решение от 2 юли 1974 г. по дело Италия/Комисия, 173/73, Recueil, стр. 709, точка 13.
- (52) Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, C-75/97, Recueil, стр. I-3671, точка 32.

на предприятия за „производството на стоки“⁽⁵³⁾. Комисията отбелязва, че ако Австрия възнамерява да увеличи интензитета на помощта над минималните прагове, при които схемата се прилага временно, мярката най-вероятно в още по-голяма степен ще бъде насочена към предприятия, извършващи дейност за производството на стоки. Това се доказва с факта, въз основа на информацията, предоставена от Австрия, че само 12 предприятия биха се възползвали от помощ с интензитет, по-висок от този при схемата в прилагания сега вид, и че от тях само две работят в транспортния сектор, а 10 се занимават с производство на стоки⁽⁵⁴⁾.

- (102) Комисията стига до заключението, че схемата, за която е изпратено уведомление, ще предостави малка или никаква полза за най-голямата част от предприятията в отраслите на австрийската икономика и ще постави в благоприятно положение основно предприятията, които работят в някои клонове на отраслите за производство на стоки. Независимо от броя на отраслите, в които предприятията могат да се възползват от мярката, тя е насочена предимно към предприятията, занимаващи се с производството на стоки, и поради това de facto следва да се счита за избирателна.

З а к л ю ч е н и е

- (103) Комисията заключава, че механизмът за освобождаване, за който е уведомена, е избирателен както поради факта, че предвижда праг от 0,5 %, който ограничава мярката до енергоемки предприятия, така и поради факта, че тези предприятия извършват дейност предимно за производството на стоки.

Мерки, обосновани от естеството и общата схема на системата

- (104) Комисията отбелязва, че дори когато дадена мярка има избирателен характер, тя не изпълнява условието за избирателност, ако е обоснована от естеството или общата схема на системата, към която принадлежи⁽⁵⁵⁾. Съдът винаги е поддържал становището, че държавите-членки трябва да доказват, че това е така⁽⁵⁶⁾.
- (105) Според Съда „трябва да се прави разграничение между целите, приписани на конкретна данъчна схема, които не са присъщи за нея, от една страна, и механизмите, присъщи за самата данъчна система, които са необходими за постигането на тези цели, от друга страна“. Единствено

последните механизми могат да бъдат обосновани от естеството или общата схема на данъчната система, към която принадлежи мярката⁽⁵⁷⁾. Всички неприсъщи цели трябва да бъдат разгледани на етапа, когато мярката е оценявана за съвместимост⁽⁵⁸⁾.

- (106) Австрия счита, че диференциацията на таксите, въведена по силата на член 22в от закона, има за цел отчитането на различния капацитет на предприятията да поемат допълнителни такси. Също така Австрия поддържа становището, че механизмът за освобождаване не оказва неблагоприятно въздействие върху ползите за околната среда, предвидени в закона, тъй като размерът на наличната помощ за подпомагане на производството на екологична електроенергия не намалява. Австрия твърди, че единствено чрез намаляване на таксите за околната среда на някои предприятия е възможно да се установи устойчив механизъм за финансиране на екологичната електроенергия, което е необходимо за осигуряването на подкрепа за източниците на възобновяема енергия.
- (107) Във връзка с това Комисията отбелязва, че присъщата цел на системата, установена с клиринговата цена, е да се получат приходи за конкретната цел да се стимулира производството на енергия от възобновяеми източници. Механизмът за освобождаване обаче има за цел да се подобри конкурентоспособността на енергоемките предприятия, като се намали цената, която заплащат за електроенергия, и по такъв начин да се направи системата по-приемлива въз основа на клиринговата цена. Тази цел не е присъща на логиката и на общата схема на системата.
- (108) Съдът посочва, че с преследването на такава неприсъща цел не може да се обоснове мярка въз основа на позаване на естеството или общата схема на данъчната система⁽⁵⁹⁾. Тя може да бъде анализирана едва когато помощта трябва да се оцени за съвместимост⁽⁶⁰⁾.
- (109) В подкрепа на становището си, че механизмът за освобождаване се основава на логиката и общата схема на системата, Австрия цитира две решения относно държавна помощ; при тях обаче положението е различно. Целта на мярката за държавна помощ № N 271/06 относно датския данък върху излишъка на топлинна енергия не е била да се подобри конкурентоспособността, а да се прилагат еднакви условия на данъчно облагане за всички енергийни продукти. Мярката за държавна помощ № N 860/06 относно освобождаване от енергиен данък на процесите с двойно предназначение в Германия се е основавала на принципа, че енергийните продукти следва да се облагат с данък само когато се използват за отопление или като горива.

⁽⁵³⁾ В този отрасъл има известна концентрация на подотрасли, като например производството на дървесина, хартия, хранителни продукти, стъкларски изделия, керамични изделия, метали и химични вещества.

⁽⁵⁴⁾ Информация, предоставена от Австрия на 9 септември 2010 г. (стр. 17 и таблица 5 на стр. 17), в отговор на искането на Комисията за информация от 19 юли 2010 г.

⁽⁵⁵⁾ Решение от 2 юли 1974 г. по дело Италия/Комисия, 173/73, Recueil, стр. 709, точка 33; Решение от 17 юни 1999 г. по дело Белгия/Комисия, С 75/97, Recueil, стр. I-3671, точки 28—31; Решение от 8 ноември 2001 г. по дело Adria-Wien Pipeline, С 143/99, Recueil, стр. I-8365, точка 41.

⁽⁵⁶⁾ Решение от 6 септември 2006 г. по дело Португалия/Комисия, С-88/03, Recueil, стр. I-7115, точка 81.

⁽⁵⁷⁾ Виж бележка под линия на стр. 56.

⁽⁵⁸⁾ Решение от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates Association/Комисия, С-487/06 Р, Сборник, стр. I-10505, точки 84—92.

⁽⁵⁹⁾ Решение от 6 септември 2006 г. по дело Португалия/Комисия, С-88/03, Recueil, (цитирано в бележка под линия 31), точка 82, която разглежда регионалното развитие и социалното сближаване като неприсъщи цели на политиката.

⁽⁶⁰⁾ Виж бележка под линия на стр. 58.

(110) Следователно освобождаването на енергоемките отрасли, за което е изпратено уведомление, не е обосновано от естеството или общата схема на системата, към която принадлежи.

З а к л ю ч е н и е

(111) Комисията заключава, че мярката, за която е изпратено уведомление, изпълнява условието за избирателност, тъй като *de facto* тя е избирателна и не е обоснована от естеството и общата схема на системата.

5.1.4. Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията

(112) Повечето от получателите на мярката, която според Комисията представлява оперативна помощ, се занимават с производството на енергоемки стоки, като например продукти от метал или хартия⁽⁶¹⁾. Това са отрасли, в областта на които се извършва търговия между държавите-членки, като предприятия от една държава-членка са в конкуренция с предприятия от други държави-членки. Следователно въпросната мярка може да наруши конкуренцията и да засегне търговията на вътрешния пазар.

5.1.5. Заключение

(113) Комисията заключава, че механизмът за освобождаване представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, тъй като в следствие на прилагането му се намаляват държавни ресурси и чрез него се предоставя избирателно предимство на енергоемки предприятия. Следователно мярката може потенциално да засегне търговията между държавите-членки и да наруши конкуренцията на вътрешния пазар.

5.2. Правомерност на мярката

(114) Австрия е поела задължението да не привежда помощта в действие, докато Европейската комисия не я одобри. Австрия изпрати уведомление за мярката, преди да я приведе в действие, и следователно е изпълнила задължението си по член 108, параграф 3 от ДФЕС⁽⁶²⁾.

5.3. Съвместимост на мярката

(115) Съгласно член 107, параграф 3 от ДФЕС Комисията може да обяви държавна помощ за съвместима с вътрешния пазар. Установена съдебна практика е задължението за доказване, че една мярка е съвместима, да се поема от държавата-членка⁽⁶³⁾.

⁽⁶¹⁾ Виж бележка под линия на стр. 54.

⁽⁶²⁾ Докато изчаква окончателното решение на Комисията, Австрия предоставя предимството на механизма за освобождаване като помощ *de minimis*.

⁽⁶³⁾ Решение на Съда от 28 април 1993 г. по дело Италия/Комисия, С-364/90, Recueil, стр. I-2097, точка 20; решение от 15 декември 1999 г. по съединени дела Freistaat Sachsen и други/Комисия, Т-132/96 и Т-143/96, Recueil, стр. II-3663, точка 140; решение от 29 април 2004 г. по дело Италия /Комисия, С-372/97, Recueil, стр. I-3679, точка 81.

(116) Комисията има широки правомощия за вземане на решение по дела за помощи, попадащи в приложното поле на член 107, параграф 3 от ДФЕС⁽⁶⁴⁾. При упражняването на своите правомощия Комисията е издала насоки и известия, в които се установяват критериите за обявяване на някои видове помощ за съвместими с вътрешния пазар съгласно член 107, параграф 3 от ДФЕС. Във връзка с това Съдът счита, че Комисията е обвързана с насоките и известията, които е издала в областта на контрола на държавната помощ, когато те не противоречат на разпоредбите в Договора и са приети от държавите-членки⁽⁶⁵⁾.

(117) Следователно на първо място трябва да се разгледа дали помощта, за която е изпратено уведомление, попада в приложното поле на една или повече групи от насоки или известия и може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар, тъй като удовлетворява съдържащите се в тях проверки за съответствие.

(118) Австрия твърди, че мярката, за която е изпратено уведомление, попада в приложното поле на Насоките за околната среда⁽⁶⁶⁾ или че Насоките за околната среда са приложими по аналогия. Освен това тя твърди, че помощта попада в приложното поле на общия регламент за групово освобождаване⁽⁶⁷⁾.

(119) Съществуват обаче ясно определени случаи, в които може да се предостави оперативна помощ. По-специално оперативна помощ под формата на данъчни облекчения може да се предостави при конкретни условия, съгласно глава 4 от Насоките за околната среда⁽⁶⁸⁾ или съгласно член 25 от общия регламент за групово освобождаване⁽⁶⁹⁾. При определени условия дадена помощ може да бъде оценена и директно по член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.

5.3.1. Насоките за околната среда

(120) Приложното поле на Насоките за околната среда е определено, както следва⁽⁷⁰⁾:

⁽⁶⁴⁾ Решение от 21 март 1990 г. по дело Белгия/Комисия, С-142/87, Recueil, стр. I-959, точка 56; решение от 11 юли 1996 г. по дело Syndicat français de l'Express international (SFEI) и други /La Poste и други, С-39/94, Recueil, стр. I-3547, точка 36.

⁽⁶⁵⁾ Решение от 24 март 1993 г. по дело Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (CIRFS) и други/Комисия, С-313/90, Recueil, стр. I-1125, точка 36; решение от 14 май 1998 г. по дело Ijssel-Vliet Combinatie BV/Minister van Economische Zaken, С-311/94, Recueil, стр. I-5023, точка 43; решение от 26 септември по дело Испания/Комисия, С-351/98, Recueil, стр. I-8031, точка 53.

⁽⁶⁶⁾ Виж бележка под линия на стр. 3.

⁽⁶⁷⁾ Регламент (ЕО) № 800/2008.

⁽⁶⁸⁾ Виж бележка под линия на стр. 3.

⁽⁶⁹⁾ Регламент (ЕО) № 800/2008.

⁽⁷⁰⁾ Виж бележка под линия на стр. 3.

- „(58) Настоящите Насоки се отнасят за държавните помощи за опазване на околната среда. Те ще бъдат приложени в съответствие с другите политики на Общността за държавните помощи, съответните клаузи на Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейския съюз и законодателството, прието съгласно тези договори.
- (59) Настоящите Насоки се отнасят до помощта за подпомагане на опазването на околната среда във всички сектори, определени от Договора за ЕО. Те се прилагат и към онези сектори, които се подчиняват на специфични правила на Общността за държавните помощи (металообработване, корабостроене, производство на моторни превозни средства, синтетични влакна, транспорт, въгледобив, селско стопанство и рибарство), освен ако не е предвидено друго в конкретни правила.“
- (121) В точка 70, параграф 1 от Насоките „опазването на околната среда“ се определя като „всяко действие, предназначено да премахне или да предотврати вреда за заобикалящата физическа среда или природните ресурси чрез дейността на бенефициера, за да се намали рискът от такава вреда или да се постигне по-ефективно използване на природните ресурси, включително мерките за енергоспестяване и използването на възобновяеми източници на енергия“. В точка 151 се посочва, че за да може една мярка да попадне в приложното поле на Насоките, е достатъчно тя косвено да подобрява равнището на опазване на околната среда.
- (122) Австрия счита, че механизмът за освобождаване косвено допринася за опазването на околната среда по две причини: той е необходима предпоставка за осигуряване на политическа подкрепа за повишаване на клиринговата цена до по-високо ниво, което е необходимо за финансиране на допълнителното увеличаване на производството на електроенергия от възобновяеми източници; освен това той увеличава цената за потребление на електроенергия, като така се предлага стимул за постигане на по-висока енергийна ефективност.
- (123) По отношение на първото твърдение Комисията отбелязва, че не е необходимо да има връзка между клиринговата цена и увеличаването на равнището на производство на електроенергия от възобновяеми източници. По силата на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО („директивата за енергия от възобновяеми източници“) ⁽⁷¹⁾ Австрия се задължава да увеличи производството на електроенергия от възобновяеми източници. Тя обаче има правото да реши как иска да финансира това. Например тя може да използва приходи от данъчно облагане. Следователно механизмът за освобождаване не е необходим, за да се увеличи производството на енергия от възобновяеми източници.
- (124) По отношение на второто твърдение Комисията отбелязва, че механизмът за освобождаване действа като ограничение. В резултат на това средната цена на електроенергията, която заплащат енергоемките предприятия, намалява за всеки киловатчас, който потребяват над прага. Вместо да насърчава енергийната ефективност, механизмът за освобождаване всъщност я намалява.
- (125) Комисията заключава, че механизмът за освобождаване не попада в приложното поле на Насоките за околната среда.
- (126) Но дори ако мярката попадеше в приложното поле на Насоките за околната среда — което не е така — Комисията отбелязва, че тя не може да бъде обявена за съвместима на тази основа, тъй като по изброените по-долу причини не са удовлетворени критериите за проверка от глава 4 от Насоките.
- (127) За целите на оценката на съвместимостта в глава 4 от Насоките се прави разграничение между хармонизирани и нехармонизирани данъци за околната среда. Парафискалният налог под формата на клирингова цена не е данък за околната среда, който е хармонизиран на равнище Съюз. Директивата за енергията от възобновяеми източници определя задължителни цели по отношение на възобновяемата енергия, но предоставя правото на държавите-членки да вземат решения как да постигнат тези цели.
- (128) Следователно механизмът за освобождаване ще трябва да бъде оценен съгласно правилата за нехармонизирани данъци за околната среда в глава 4 от Насоките ⁽⁷²⁾.
- (129) Според тези разпоредби държавата-членка трябва да предостави информация за съответните отрасли или категории получатели, включени в освобождаването или облекченията, за положението на основните получатели във всеки засегнат отрасъл и за това как облагането с данъци може да спомогне за защита на околната среда. Освободените отрасли следва да бъдат надлежно описани и да бъде представен списък на най-големите получатели за всеки отрасъл (конкретно по отношение на оборот, пазарни дялове и размер на данъчната основа) ⁽⁷³⁾. Въз основа на тази информация Комисията трябва да оцени дали облекченията или освобождаването от данък за околната среда са необходими и пропорционални. По отношение на необходимостта изборът на получатели трябва да се основава върху обективни и прозрачни критерии, а данъкът за околната среда без намаляване да води до значително нарастване на производствените разходи, което да не може да бъде прехвърлено върху клиентите, без да доведе до големи намаления в продажбите ⁽⁷⁴⁾. По отношение на пропорционалността

⁽⁷¹⁾ ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16.

⁽⁷²⁾ Както беше обяснено по-горе, Комисията счита, че преференциалната тарифа за изкупуване очевидно не е хармонизиран данък за околната среда.

⁽⁷³⁾ Точка 156 от Насоките.

⁽⁷⁴⁾ Точка 158 от Насоките.

държавата-членка трябва да докаже, че всеки отделен получател заплаща част от националното данъчно ниво, която в общи линии е равностойна на неговото представяне по отношение на околната среда, или минимум 20 % от националния данък, освен ако няма основание за по-нисък данък, както и че облекченията и освобождаванията подлежат на условието за сключени споразумения, насочени към постигането на цели, свързани със защитата на околната среда⁽⁷⁵⁾.

- (130) Въпреки че Комисията многократно изиска от Австрия да предостави посочената информация, Австрия не го направи⁽⁷⁶⁾. В резултат на това Комисията не беше в състояние да оцени дали помощта е необходима и пропорционална или как тя би могла да допринесе за опазването на околната среда.

5.3.2. Аналогия с глава 4 от Насоките

- (131) Предвид факта, че механизмът за освобождаване, за който е изпратено уведомление, не допринася за защитата на околната среда дори косвено, Комисията разгледа въпроса дали той може да бъде одобрен по аналогия с глава 4 от Насоките за околната среда.

- (132) Според Австрия механизмът за освобождаване може да бъде оценен по аналогия с правилата за данъчни облекчения на хармонизираните енергийни данъци, посочени в точки 152—153 от Насоките за околната среда. В глава 4 от Насоките се предвиждат два вида оценки на намаленията на данъците за околната среда, които могат да доведат до различни заключения. Първо, в нея се предвиждат правила за намаляване на енергийни данъци, хармонизирани съгласно директивата за енергийно данъчно облагане, което може да бъде обявено за съвместимо без допълнителен анализ, при условие че са спазени минималните данъчни нива, определени в директивата за енергийно данъчно облагане. Второ, в нея се предвиждат специфични правила за оценката на намаление на данъци за околната среда, които не са хармонизирани, и намаление на хармонизирани енергийни данъци, които са под минималните данъчни нива, определени в директивата за енергийно данъчно облагане. И в двата случая наред с другото държавата-членка трябва да предостави подробна информация за необходимостта и пропорционалността на мярката. Австрия твърди, че Комисията може да одобри механизма за освобождаване от парафискални налози въз основа на това, че получателите заплащат поне минималните нива на австрийските енергийни данъци.

- (133) Комисията отбелязва, че в нейните решения или в решенията на европейските съдилища няма прецеденти, в които правилата за оценката на хармонизирани енергийни данъци съгласно глава 4 от Насоките за околната среда са прилагани по аналогия по отношение на парафискални налози.

- (134) Според установената съдебна практика на Съда разпоредба от правото на Съюза може да се прилага по аналогия, ако са изпълнени следните две условия. Първо, правилата, които се прилагат по отношение на случая, трябва да бъдат много сходни с тези, за които се твърди, че се прилагат по аналогия. Второ, правилата, приложими по отношение на случая, трябва да съдържат пропуск, който е несъвместим с общ принцип на правото на ЕС и който може да бъде отстранен по аналогия⁽⁷⁷⁾. Предвид посочените условия Комисията отбелязва, че в правото на ЕС аналогия може да бъде приложена само при изключителни обстоятелства.

Сходство на правилата

- (135) Първо, правилата, които се прилагат по отношение на случая, трябва да бъдат много сходни с тези, за които се твърди, че се прилагат по аналогия. След като в глава 4 от Насоките за околната среда се разглеждат облекченията или освобождаванията от данъци за околната среда, разпоредбите, уреждащи налозите съгласно Закона за екологичната електроенергия, за които е изпратено уведомление, следва да бъдат сходни с тези, които се прилагат по отношение на данъците за околната среда.

Комисията обаче счита, че правното положение по отношение на данъците за околната среда съгласно правото на ЕС не е съпоставимо с правното положение по отношение на парафискалните налози съгласно правото на ЕС. Въпреки че в правото на ЕС няма специфични разпоредби по отношение на парафискалните налози, съществуват специфични разпоредби по отношение на енергийните данъци. По-специално те включват минимални нива на данъчно облагане, определени в директивата за енергийно данъчно облагане, и изключения от тези минимални нива съгласно условията, определени в глава 4 от Насоките за околната среда и в член 25 от общия регламент за групово освобождаване. По отношение на парафискалните налози няма правила за освобождаване или за облекчения, нито има правила за минимални нива.

- (136) Комисията заключава, че парафискалните налози, установени съгласно австрийската схема, не се уреждат с правила, подобни на тези, които се прилагат по отношение на данъците за околната среда съгласно правото на ЕС.

Пропуск (непълнота), несъвместим с правото на ЕС

- (137) Второ, правилата, приложими по отношение на случая, трябва да съдържат пропуск, който е несъвместим с общ принцип на правото на ЕС и който може да бъде отстранен по аналогия.

⁽⁷⁵⁾ Точка 159 от Насоките.

⁽⁷⁶⁾ Австрия не отговори на въпросите по този аспект, зададени от Комисията на 21 юни 2010 г. и 19 юли 2010 г.

⁽⁷⁷⁾ Решение от 12 декември 1985 г. по дело Krohn/Bundesanstalt für Landwirtschaftliche Marktordnung, 165/84, Recueil, стр. 3997, точка 14; решение от 11 юли 1978 г. по дело Union française de Céréales /Hauptzollamt Hamburg-Jonas, 6/78, Recueil, стр. 1675.

- (138) Мерките, които не попадат в приложното поле на Насоките за околната среда, все пак могат да бъдат оценени съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС. Във връзка с това Комисията не установи пропуски в Насоките, които по аналогия могат да бъдат основание за оценяване на мерките, за които е изпратено уведомление. Заключение е едно и също, независимо от това дали се търси аналогия с хармонизирани или нехармонизирани данъци.
- (139) Освен това липсата на правила относно освобождаванията от парафискални налози не може в никакъв всеки случай да се компенсира по аналогия с правилата, които уреждат намаленията на енергийните данъци съгласно правото на ЕС. Ако правилата, които уреждат намаленията на хармонизираните енергийни данъци, трябваше да се прилагат по аналогия към нехармонизираните парафискални налози, предприятията щяха да бъдат в състояние да спазват минималните нива за данъчно облагане, определени в директивата за енергийно данъчно облагане, като заплащат тези парафискални налози. Поради това подобен подход не отговаря на същността на директивата за енергийно данъчно облагане. Комисията счита, че минималните данъчни ставки в директивата за енергийно данъчно облагане са определени единствено с оглед на тяхното прилагане в рамките на хармонизираната система на енергийните данъци. Използването им като основа извън хармонизираната система ще създаде възможност те да се прилагат по начин, който не е бил предвиден. Очевидно е, че минималните ставки не са били установени с цел да се определи цялостната тежест, която енергоемките предприятия трябва да поемат в резултат на регулаторните мерки по отношение на околната среда, по-специално на тези, които възникват в резултат на механизми за финансиране на преференциални тарифи за изкупуване. При подобен подход ще се пренебрегне и фактът, че политиката за държавната помощ допуска снизходителност по отношение на освобождавания от данъчно облагане над хармонизирано минимално ниво, тъй като поне в известна степен се гарантират условия на равнопоставеност при спазване на минималните ставки, приложими във всички държави-членки. Този аргумент няма връзка с тежестта, произтичаща от системите за преференциални тарифи за изкупуване, които не са хармонизирани и при които всяко отклонение от стандартните вноски може да доведе до нарушаване на конкуренцията.
- (140) Следователно липсата на правила относно намаляването на парафискалните налози не представлява пропуск, който е несъвместим с общ принцип на правото на ЕС и който може да бъде отстранен по аналогия със съществуващите правила относно намаленията на хармонизираните енергийни данъци.
- (141) Във всеки случай дори ако тези правила можеха да се прилагат по аналогия, механизмът за освобождаване не може да се счита за съвместим поради причините, изложени в съображения 129—133.
- З а к л ю ч е н и е
- (142) Комисията заключава, че не може да установи аналогия между механизма за освобождаване, за който е изпратено уведомление, и правилата за оценка на намаленията на хармонизирани енергийни данъци съгласно глава 4 от Насоките за околната среда и че вследствие на това механизмът за освобождаване не може да бъде одобрен въз основа на подобна аналогия.
- 5.3.3. Аналогия с член 25 от общия регламент за групово освобождаване
- (143) Комисията разгледа и въпроса дали може да одобри механизма за освобождаване въз основа на аналогия с член 25 от общия регламент за групово освобождаване.
- (144) Австрия поддържа становището, че различията между формулировката в глава 4 от Насоките за околната среда и член 25 от общия регламент за групово освобождаване предоставят известна възможност за одобряване на мярката по аналогия с член 25 от регламента. Австрия посочва, че точка 152 от Насоките за околната среда гласи, както следва:
- „За да бъдат одобрени по член 87 от Договора за ЕО, **облекченията или освобождаването от хармонизирани данъци, по-специално хармонизираните с Директива 2003/96/ЕО**, трябва да бъдат съвместими със съответното прилагано законодателство на Общността и да съответстват на установените граници и условия в него.“
- (145) докато член 25 от общия регламент за групово освобождаване гласи, както следва:
- „Схемите за помощ за опазване на околната среда под формата на намаления на данъците за околната среда, **изпълняващи условията на Директива 2003/96/ЕО**, са съвместими с общия пазар по смисъла на член 87, параграф 3 от Договора и се освобождават от задължението за уведомяване по член 88, параграф 3 от Договора, ако са изпълнени условията, определени в параграфи 2 и 3 от настоящия член“⁽⁷⁸⁾.
- (146) Австрия прави заключението, че приложното поле на член 25 от регламента може да бъде по-широко от точка 152 от Насоките. Докато точка 152 от Насоките може да се прилага само за данъци, хармонизирани с директивата за енергийно данъчно облагане, според Австрия в член 25 от директивата се изисква механизмът за освобождаване да спазва само минималните нива за данъчно облагане, определени в директивата за енергийно данъчно облагане, дори ако това не е хармонизиран енергиен данък. Поради това член 25 от регламента може да се прилага за намаления на нехармонизирани данъци за околната среда, които могат да бъдат определени за съвместими, при условие че общата система
- ⁽⁷⁸⁾ Член 25, параграф 2 от общия регламент за групово освобождаване гласи, че „Получателите на намаленията на данъците заплащат поне минималното ниво на облагане в Общността, посочено в Директива 2003/96/ЕО“ (директивата за енергийно данъчно облагане). Член 25, параграф 3 от общия регламент за групово освобождаване гласи, че „Намаленията на данъците се предоставят за максимални периоди от десет години. След този период от 10 години държавите-членки преразглеждат целесъобразността на съответните мерки за помощ“.

за данъчно облагане спазва минималните нива за енергийно данъчно облагане. Австрия признава, че вноските, заплащани съгласно Закона за екологичната електроенергия, не представляват данък⁽⁷⁹⁾, но твърди, че механизмът за освобождаване, за който е изпратено уведомление, може да бъде оценен и одобрен по аналогия с разпоредбите за данъците за околната среда на член 25 от общия регламент за групово освобождаване.

- (147) Според Комисията обаче няма основание за аналогия с член 25 от общия регламент за групово освобождаване. Първо, правилата, които се прилагат по отношение на случая, не са сходни с тези, за които се твърди, че се прилагат по аналогия. Формулировката на член 25 от общия регламент за групово освобождаване показва ясно, че посоченият член се прилага само по отношение на данъци за околната среда, които са хармонизирани съгласно директивата за енергийно данъчно облагане. Следователно класификацията като енергиен данък е „условие“ за приложимостта на член 25 от регламента. Това тълкуване се подкрепя от факта, че от логиката на системата на общия регламент за групово освобождаване следва, че той не може да има приложно поле, което е по-широко от Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда, на които се позовава. Следователно член 25 очевидно се прилага само по отношение на енергийни данъци, хармонизирани с директивата за енергийно данъчно облагане. Както беше обяснено по-горе, вноските, заплащани съгласно Закона за екологичната електроенергия, не са данъци за околната среда, и разпоредбите на директивата за енергийно данъчно облагане не се прилагат за тях. Следователно разпоредбите, уреждащи енергийните данъци, не са сходни с разпоредбите, уреждащи австрийските преференциални тарифи за изкупуване. Второ, правилата, приложими по отношение на случая, не съдържат пропуск, който е несъвместим с общ принцип на правото на ЕС и който може да бъде отстранен по аналогия. Данъчните облекчения или подобни мерки, които не са обхванати от общия регламент за групово освобождаване, не се приемат автоматично за несъвместими с правото на ЕС: те просто трябва да спазват общото задължение за уведомяване по член 108 ДФЕС. След това могат да бъдат оценени и обявени за съвместими съгласно Насоките относно държавната помощ за опазване на околната среда или, в случай че Насоките не се прилагат, директно по член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС. Следователно правилата, приложими за оценката на австрийската схема за помощ, не съдържат пропуск, който е несъвместим с правото на ЕС.

- (148) Комисията стигна до заключението, че не може да направи аналогия между вноските, заплащани съгласно Закона за екологичната електроенергия, и хармонизираните енергийни данъци, посочени в член 25 от общия регламент за групово освобождаване, и че следователно не може да одобри механизма за освобождаване въз основа на подобна аналогия.

⁽⁷⁹⁾ Информация, предоставена от Австрия на 9 септември 2010 г., стр. 19, в отговор на искането на Комисията за информация от 19 юли 2001 г.

5.3.4. Съвместимост съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС

- (149) Комисията отбелязва, че Австрия не е представила твърдение, че механизмът за освобождаване може да се обяви за съвместим директно въз основа на член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС. Държавите-членки са длъжни да представят всички основания за съвместимост⁽⁸⁰⁾ и да доказват, че условията за съвместимост са изпълнени, като поради тази причина Австрия сама се е лишила от възможността да разчита на това основание за съвместимост.
- (150) Въпреки това Комисията разгледа въпроса дали може да обяви механизма за освобождаване за съвместим въз основа на това правно основание.
- (151) Член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС гласи, че „помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес“, могат да се приемат за съвместими с вътрешния пазар. Според следната практика Комисията може да обяви държавна помощ за съвместима с вътрешния пазар, ако помощта допринася за постигането на цел от общ интерес⁽⁸¹⁾, необходима е за постигането на тази цел⁽⁸²⁾ и не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес.
- (152) Във връзка с това установена практика на Комисията е да могат да бъдат обявявани за съвместими мерки директно по член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС, ако те са необходими и пропорционални и ако положителното въздействие върху общата цел надвишава отрицателното въздействие върху конкуренцията и търговията⁽⁸³⁾. Комисията счита, че тук е уместно да бъдат поставени следните въпроси:

1. Насочена ли е помощта към ясно определена цел от общ интерес?

⁽⁸⁰⁾ Виж бележка под линия на стр. 63.

⁽⁸¹⁾ Решение на Съда от 14 януари 2009 г. по дело Kronoply/Комисия, T-162/06, Сборник, стр. II-1, по-специално точки 65, 66, 74 и 75.

⁽⁸²⁾ Решение на Съда от 7 юни 2001 г. по дело Agrana Zucker und Stärke/Комисия, T-187/99, Recueil, стр. II-1587, точка 74; Решение на Съда от 14 май 2002 г. по дело Graphischer Maschinenbau/Комисия, T-126/99, Recueil, стр. II-2427, точки 41—43; Решение на Съда от 15 април 2008 г. по дело Nuova Agricast, C-390/06, Сборник, стр. I-2577, точки 68—69.

⁽⁸³⁾ Рамка на Общността за държавна помощ за научни изследвания, развойна дейност и иновации, точка 1.3 (ОВ С 323, 30.12.2006 г., стр. 1); Насоки на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда, точка 1.3 (ОВ С 82, 1.4.2008 г., стр. 1).

2. Разработена ли е помощта, така че да постига цел от общ интерес? По-специално:

- а) дали мярката за помощ е целесъобразен и необходим инструмент или има други, подходящи инструменти?
- б) съществува ли стимулиращо въздействие или, с други думи, дали помощта променя поведението на предприятията?
- в) дали мярката за помощ е пропорционална или, с други думи, може ли същата промяна в поведението да се постигне с по-малка помощ?

3. Ограничено ли е нарушаването на конкуренцията и въздействието върху търговията, така че общата равностметка да бъде положителна?

Цел от общ интерес

- (153) Австрия твърди, че главната цел на мярката е опазването на околната среда. Както обаче беше доказано в съображения 126—129, механизмът за освобождаване не допринася за опазването на околната среда.
- (154) Освен това въздействие на мярката върху околната среда може да се постигне чрез общо увеличаване на преференциалните тарифи за изкупуване, което според Австрия няма да бъде възможно, без да се гарантира трайната конкурентоспособност на енергоемките предприятия посредством механизма за освобождаване, за който е изпратено уведомление. Както всъщност австрийските органи признават в представената от тях информация, целта на механизма за освобождаване е да се подобри конкурентоспособността на енергоемките предприятия в Австрия спрямо техните конкуренти в други държави-членки. В решенията си Комисията никога не е приемала, че подобна помощ има принос за цел от общ интерес.
- (155) Единственото изключение от тази практика е глава 4 от Насоките за околната среда. Но дори когато Комисията одобрява намаление на данък за околната среда, тя все пак изисква да се заплаща минимално ниво на данъчно облагане. Това означава, че общият принос за всички приходи от данъци на предприятието, което се възползва от данъчното облекчение, все пак се увеличава с всяка единица замърсяване. В настоящия случай положението е различно. Максималният размер на вноската е 0,5 % от нетната производствена стойност. Всякакви допълнителни единици замърсяване вече не се облагат с парафискалния налог. Така вноската за единица замърсяване намалява за всяка допълнителна единица. Следователно вместо да насърчава ефективността на ресурсите, системата предоставя стимул за използване на допълнителни ресурси.
- (156) Поради това Комисията счита, че помощта не оказва принос за цел от общ интерес.

Подходящ инструмент на политиката

- (157) Според съдебната практика „оперативна помощ, т.е. помощ, предназначена да облекчи предприятието от разходите, които обикновено би поемало само в ежедневното управление или при обичайната си дейност, по принцип не попада в приложното поле на член 92, параграф 3 [сега член 107, параграф 3 от ДФЕС]“. ⁽⁸⁴⁾ Както съдилищата посочват „Съгласно съответната съдебна практика въздействието на подобна помощ по принцип е, че нарушава конкуренцията в секторите, в които тя се предоставя, като въпреки това не е в състояние, поради своето естество, да постигне която и да е от целите на горепосочените изключения“ ⁽⁸⁵⁾. В настоящия случай Комисията установява, че механизмът за освобождаване представлява оперативна помощ, тъй като тя освобождава получателите от част от техните разходи за обществени поръчки за електроенергия, които при нормални условия биха извършили в своята ежедневна дейност.
- (158) Поради това дори ако подобряването на конкурентоспособността беше цел от общ интерес, според Комисията оперативната помощ в никакъв случай няма да бъде подходящ инструмент на политиката за постигането на тази цел.
- (159) По отношение на данъците за околната среда Комисията е приела ограничено изключение от този принцип, което обаче преследва конкретна цел. Съгласно глава 4 от Насоките за околната среда, облекченията и освобождаването от данъци за околната среда за някои отрасли или категории предприятия се допускат, ако чрез тях може да се постигне приемане на по-високи данъци за други предприятия, като от това произтича цялостно подобряване на вътрешното поемане на разходите и се създават допълнителни стимули за подобряване на защитата на околната среда. В това отношение становището на Комисията е, че помощ от този тип може да бъде необходима за косвено преодоляване на отрицателни външни въздействия чрез улесняване на въвеждането или на поддържането на сравнително високи национални данъци за околната среда.
- (160) Комисията обаче счита, че вноските за помощта за екологичната електроенергия, от които получателите ще бъдат освободени чрез схемата, за която е изпратено уведомление, не представляват данък за околната среда по смисъла на точка 70, параграф 14 и точка 151 от Насоките. Данъците са такси, които са постъпления в общия бюджет на държавата. Вноските, от които получателите ще бъдат освободени чрез схемата, за която е изпратено уведомление, не постъпват в общия бюджет на държавата. Те се използват изключително за финансиране на вноските за OeMAG, което подпомага производителите на екологична електроенергия чрез преференциални тарифи за изкупуване. Следователно тези вноски не представляват данък за околната среда.

⁽⁸⁴⁾ Решение от 8 юни 1994 г. по дело Siemens SA/Комисия, T-459/93, Recueil, стр. II-1675, точка 48.

⁽⁸⁵⁾ Решение от 8 юни 1994 г. по дело Siemens SA/Комисия, T-459/93, Recueil, стр. II-1675, точка 48. Вж. също Решение от 8 юли 2010 г. по дело Freistaat Sachsen и Land Sachsen-Anhalt /Комисия, T-396/08, все още необявено, параграфи 46—48; решение от 19 септември 2000 г. по дело Германия/Комисия, C-156/98, Recueil, стр. I-6857, точка 30, с още препратки.

- (161) Комисията счита, че всяко изключение от общото правило за несъвместимост на оперативна помощ, което е посочено в Насоките за околната среда, следва да се тълкува ограничително. Поради това, като изключение, глава 4 от Насоките трябва да бъде ограничена по отношение на данъците за околната среда.
- (162) Освен това, както беше обяснено по-горе, прилагането на глава 4 от Насоките по отношение на парафискалните налози ще противоречи на целите на тези правила и на директивата за енергийно данъчно облагане по отношение на хармонизираните енергийни данъци. Също така подобен подход би могъл да доведе до общо прилагане на тези разпоредби по отношение на парафискалните налози в областта на опазването на околната среда (например парафискални налози върху отпадъците или подобни). Подобно широко приложение излиза извън границите на приложното поле и целите на глава 4 от Насоките.
- (163) Поради това Комисията счита, че оперативна помощ под формата на намаления на парафискални налози не е подходящ инструмент за подобряване на защитата на околната среда. Досега Комисията никога не е прилагала условията от глава 4 от Насоките за околната среда по отношение на други видове такси и парафискални налози.
- (164) Комисията отбелязва, че размерът на данъка за околната среда, дори ако се прилага само намалената ставка, е пряко пропорционален на равнището на замърсяване, дължащо се на въпросните предприятия. В настоящия случай обаче вноската е ограничена до определено ниво. Всяко потребление, което надвишава това ниво, вече не се облага с данък. Този механизъм за освобождаване лишава парафискалния налог от всякакви стимули за поведение, ориентирано към ефективност на ресурсите.

Необходимост, стимулиращо въздействие и пропорционалност

- (165) Ако трябваше да се приеме, че оперативната помощ под формата на намаления на парафискални налози е подходящ инструмент на политиката, въпросната оперативна помощ щеше да бъде подложена на проверка за необходимост и пропорционалност така, както намаленията на нехармонизираните данъци за околната среда съгласно глава 4 от Насоките за околната среда⁽⁸⁶⁾, тъй като оценката на нехармонизираните данъци за околната среда съгласно глава 4 отразява общите принципи на подробния икономически анализ съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.

⁽⁸⁶⁾ Както вече беше обяснено, Комисията счита, че преференциалната тарифа за изкупуване очевидно не е хармонизиран данък за околната среда.

- (166) Според тези разпоредби държавата-членка трябва да предостави информация за съответните отрасли или категории получатели, включени в освобождаването или облекченията, за положението на основните получатели във всеки засегнат отрасъл и за това как облагането с данъци може да спомогне за защита на околната среда. Освободените отрасли следва да бъдат надлежно описани и да бъде представен списък на най-големите получатели за всеки отрасъл (конкретно по отношение на оборот, пазарни дялове и размер на данъчната основа)⁽⁸⁷⁾. Въз основа на тази информация Комисията трябва да оцени дали облекченията или освобождаването от данък за околната среда са необходими и пропорционални. По отношение на необходимостта, изборът на получатели трябва да се основава върху обективни и прозрачни критерии, а данъкът за околната среда без намаляване да води до значително нарастване на производствените разходи, което да не може да бъде прехвърлено върху клиентите, без да доведе до големи намаления в продажбите⁽⁸⁸⁾. По отношение на пропорционалността държавата-членка трябва да докаже, че всеки отделен получател заплаща част от националното данъчно ниво, която в общи линии е равностойна на неговото представяне по отношение на околната среда, или минимум 20 % от националния данък, освен ако няма основание за по-нисък данък, както и че облекченията и освобождаванията подлежат на условието за сключени споразумения, насочени към постигането на цели, свързани със защитата на околната среда⁽⁸⁹⁾.

- (167) Въпреки че Комисията многократно изиска от Австрия да предостави посочената информация, Австрия не го направи⁽⁹⁰⁾. В резултат на това Комисията не беше в състояние да оцени дали помощта е необходима и пропорционална или как тя би могла да допринесе за опазването на околната среда.

- (168) И накрая, Австрия не успя също така да докаже, че механизмът за освобождаване ще има стимулиращо въздействие.

Нарушаване на конкуренцията и въздействие върху търговията

- (169) Съгласно съдебната практика оперативната помощ заплашва да наруши конкуренцията и да засегне търговията⁽⁹¹⁾. В настоящия случай нарушаващото въздействие се засилва от факта, че предприятията, които отговарят на условията на механизма за освобождаване, вече получават оперативна помощ под формата на намалена ставка на енергийния данък. Предоставянето на втори вид оперативна помощ, която освен това не е ограничена във времето, ще доведе до нарушаване на конкуренцията и ще засегне търговията в степен, която противоречи на общия интерес.

⁽⁸⁷⁾ Виж бележка под линия на стр. 73.

⁽⁸⁸⁾ Виж бележка под линия на стр. 74.

⁽⁸⁹⁾ Виж бележка под линия на стр. 75.

⁽⁹⁰⁾ Австрия не отговори на въпросите по този аспект, зададени от Комисията на 21 юни 2010 г. и 19 юли 2010 г.

⁽⁹¹⁾ Решение от 8 юни 1994 г. по дело Siemens SA/Комисия, T-459/93, Recueil, стр. II-1675, точка 48.

З а к л ю ч е н и е

- (170) Комисията заключава, че механизмът за освобождаване не може да бъде обявен за съвместим съгласно член 107, параграф 3, буква в) от ДФЕС.

5.4. Заключение

- (171) С оглед на представените по-горе съображения Комисията оцени схемата за помощ за производителите на екологична електроенергия и механизма за освобождаване на енергоемките предприятия. В решението си за откриване на процедурата от 22 юли 2009 г. Комисията установи, че схемата за помощ за производителите на екологична електроенергия представлява държавна помощ, но тя е съвместима с вътрешния пазар. С решението беше открита официална процедура по разследване на механизма за освобождаване; сега Комисията установява, че тази мярка също представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Комисията обаче счита, че механизмът за освобождаване е същинска оперативна помощ и не отговаря на изискванията за нито едно от освобождаванията от общата забрана за държавна помощ, които се позволяват с ДФЕС.

Като взе предвид всички представени на вниманието ѝ факти, Комисията заключава, че държавната помощ, която Австрия възнамерява да предостави на енергоемките предприятия, трябва да се счита за несъвместима с вътрешния пазар,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:**Член 1**

Държавната помощ под формата на частично освобождаване от задължението за закупуване на екологична електроенергия, която Австрия възнамерява да предостави на енергоемките предприятия, е несъвместима с вътрешния пазар.

Следователно не се разрешава привечдането в действие на помощта.

Член 2

Австрия уведомява Комисията в срок от два месеца от нотифицирането на настоящото решение за мерките, предприети за неговото спазване.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Република Австрия.

Съставено в Брюксел на 8 март 2011 година.

За Комисията

Joaquín ALMUNIA

Заместник-председател